Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXII, seria II, Nr. 5193 | 6 PAGINI — 25 BANI | Sîmbătă 29 ianuarie 1966

CITIȚI PAG. 3

GÎNDIREA COLECTIVĂ ÎN ACȚIUNE

ADUNĂRI GENERALE DE DEZBATERI ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE DE PRODUCȚIE

ÎN PAG. A II-A: Conferința organizației regionale Oltenia a U.T.C.

Întrecerea socialistă 1966

ÎNTREPRINDERILE FRUNTAȘE ÎȘI DEZVĂLUIE „SECRETELE"

- Primul secret — pregătirea cadrelor
- Perfecționarea producției — cauza întregului colectiv
- Idei de 12 000 000

Au trecut 6 ani de cînd, în noiembrie 1959, pe porțile Uzinei chimice din Govora ieșeau primele cantități de sodă. Între timp uzina a atins capacitatea proiectată iar produsele sale s-au bucurat de o apreciere din ce în ce mai bună din partea beneficiarilor interni și externi. Pînă aici nimic deosebit. Iată însă că spre sfîrșitul anului 1965 capacitatea de producție este depășită cu 30 la sută fără a se face vreo investiție suplimentară. Cu aceleași utilaje uzina producea într-una din secțiile sale principale cu 45 000 de tone mai mult carbonat de sodiu, decît cantitatea prevăzută în proiecte. Depășiri asemănătoare se înregistrează și în celelalte secții de producție. Care este secretul acestor realizări?

Încă din perioada cînd începuse construcția uzinei, principalul obiectiv urmărit era asigurarea condițiilor necesare pentru atingerea într-un termen cît mai scurt a parametrilor proiectați. Aici s-a acordat o atenție deosebită pregătirii cadrelor de care depindea în ultimă instanță folosirea eficientă a mașinilor și instalațiilor. De fapt, pentru conducerea întreprinderii pregătirea cadrelor a constituit un principiu de la care nu și-a îngăduit să se abată nici un moment. „Noi — spunea inginerul Bujor Roșca, directorul uzinei — considerăm că pregătirea muncitorilor are aceeași importanță ca investiția însăși, dacă nu chiar mai mare".

Muncitorii au fost recrutați din satele învecinate în scopul asigurării stabilității lor în uzină. Pregătirea a marcat două etape. Circa 100 de muncitori care urmau să lucreze la posturile cheie au fost trimiși — însoțiți de 12 ingineri — să învețe la o uzină cu același profil din Ocna Mureșului. Întorși la Govora, cu patru luni înainte de punerea în funcțiune, chimiștii și mecanicii au început a doua etapă a pregătirii profesionale: cunoașterea utilajelor cu care era dotată uzina. Era într-un fel un examen pe care muncitorii l-au trecut cu succes. Ei nu numai că au sesizat asemănările și deosebirile instalațiilor față de cele existente la Ocna Mureș, dar, participînd la montaj, au venit cu numeroase propuneri pentru executarea acestor operații.

După intrarea în funcțiune a uzinei, pregătirea profesională a continuat. Forma de bază o constituie acum cursurile de ridicare a calificării organizate pe meserii: operatori chimiști, lăcătuși mecanici, sudori, electricieni. Urmărind activitatea tinerilor în producție, membrii comitetului U.T.C. observă că o parte din operatorii chimiști întîmpină greutăți în exploatarea instalațiilor, randamentul lăcătușilor este încă scăzut la reparații. Cauza: cunoașterea insuficientă a aparatelor, a pieselor ce le compun. Comitetul U.T.C. propune atunci conducerii întreprinderii organizarea unor cursuri de scurtă durată care să ajute pe tineri să cunoască pînă la ultima piesă (chiar să o și confecționeze singur) utilajele. Propunerea e însușită și pusă în aplicare. La sugestia tinerilor ingineri organizația U.T.C. sugerează mai tîrziu conducerii uzinei începerea calificării operatorilor chimiști în meseria de lăcătuș. Inițiativa e preluată iar acțiunea continuă și acum.

„Permanenta pregătire profesională — spunea în concluzia discuției directorul uzinei — **a fost factorul esențial în atingerea parametrilor proiectați".** Din 1962 planul, de producție se realizează integral, la toți indicatorii. Între timp, s-a atins capacitatea proiectată. Principalul obiectiv al activității economice fusese atins. Din acest moment începe o nouă etapă, lupta pentru depășirea parametrilor proiectați. Începe studiul asiduu al literaturii tehnice de specialitate, se urmărește cu consecvență tot ce e nou și valoros în practica întreprinderilor similare din țară și străinătate.

VASILE BARAC

(Continuare în pag. a IV-a)

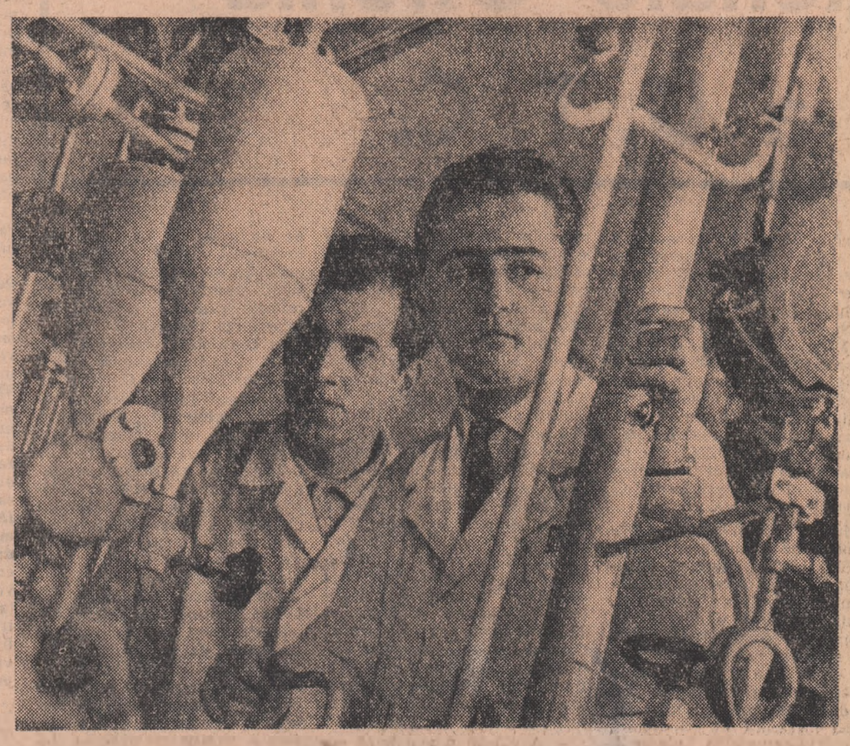

Laboratorul Institutului PETROCHIM din Ploiești. Inginerul Adrian Georgescu și laborantul Nicolae Ghica supraveghind instalațiile de separare a hidrocarburilor

Foto: S. VIOREL

Vizita tovarășului Ion Gheorghe Maurer în R. S. F. Iugoslavia

BRIONI 28 — Corespondentul Agerpres, N. Plopeanu, transmite: La 28 ianuarie Iosip Broz Tito, secretar general al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, președintele R.S.F.I., l-a primit, la Brioni, pe Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al C.C. al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

La primire au fost de față Petar Stambolici, președintele Vecei Executive Federale, membru al Comitetului Executiv al C.C. al U.C.I., Vladimir Bakarici, membru al Comitetului Executiv al C.C. al U.C.I., Kocea Popovici, membru al C.C. al U.C.I., și Iakșa Petrici, ambasadorul R.S.F Iugoslavia la București, precum și Aurel Mălnășan, ambasadorul Republicii Socialiste România la Belgrad.

Cu acest prilej, într-o atmosferă cordială și prietenească, au avut loc convorbiri cu privire la probleme care interesează cele două țări.

Președintele I. B. Tito a oferit apoi un prînz în cinstea tovarășului Ion Gheorghe Maurer.

În construcție

O nouă întreprindere de prefabricate din beton

În apropierea Combinatului Chimic de la Călărași au început lucrările de amenajare a unui nou șantier. Aici va fi construită o întreprindere de prefabricate din beton. Această unitate va avea un profil complex: ea va produce anual 200 km tuburi de presiune din beton precomprimat cu diametre variind între 400 și 1 000 mm, folosite pentru lucrări magistrale de irigații în agricultură, precum și 38 000 mc de jghiaburi și elemente de susținere destinate aceluiași scop. Un atelier special va realiza piese metalice de legătură pentru tuburi de presiune din beton precomprimat.

Cea mai mare parte a utilajelor cu care va fi dotată fabrica vor fi realizate de uzinele constructoare de mașini din țară.

(Agerpres)

Răsplată și îndemn

Premiile acordate participanților la Expoziția republicană de artă plastică a artiștilor amatori de la orașe și sate

Sinteză a unei largi activități creatoare de masă, reprezentată prin cele 14 300 de lucrări semnate de aproximativ 4 200 de autori care au concurat în fazele preliminare, Expoziția republicană de artă plastică a artiștilor amatori de la orașe și sate se bucură de o binemeritată apreciere din partea publicului. Miile de bucureșteni, care s-au perindat în aceste zile prin saloanele sălii Dalles, s-au adăugat sutelor de mii de vizitatori din țară, care au admirat măiestria artiștilor amatori în expozițiile premergătoare: ale cercurilor de artă plastică, așezămintelor culturale și sindicatelor, raionale și regionale.

Răsplată și recunoaștere a aptitudinilor, talentului și eforturilor perseverent, premiile acordate de juriu, a căror listă o publicăm mai jos, sînt, totodată, îndemn către artiștii amatori spre mai bine, spre mai frumos.

PICTURĂ

PREMIUL I: *Mihai Aștileanu*, tipograf, Cluj, „Poligrafia" — ulei; *Ion Racoveanu*, elev, Pitești, „Cursa de 15—27" — ulei; *Nicolae Moraru*, muncitor T.R.C.R. — Cluj, „Mirii" — ulei.

PREMIUL II: *Toader Rusu*, mecanic, Tohan-Brașov, „Portret" — ulei; *Zenovia Cazan*, medic, Policlinica C.F.R. București, „Mama" — ulei; *Emil Csatai*, muncitor Lupeni „Peisaj industrial" — ulei; *Constantin Onae*, decorator O.C.L. Lugoj, „Peisaj urban" — ulei; *Pătru Vînț*, învățător, Baia Mare, „Natură statică" — ulei; *Maria Linculescu*, casieră, O.C.L. București, „La lucru" —

(Continuare în pag. a IV-a)

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a ambasadorului Republicii Populare Bulgaria

Vineri, 28 ianuarie 1966, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit în audiență pe Gheorghi Bogdanov, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Bulgaria la București, la cererea sa.

Cu acest prilej a avut loc o discuție tovărășească.

DE CE SUB NORMĂ?

- *Proaspeții muncitori au nevoie de îndrumare și ajutor*
- *Indisciplina și toleranța față de ea — cauze esențiale*

Nu spunem o noutate afirmînd că întîlnești în unele fabrici și uzine tineri care rămîn sub plan. Și nici faptul că acești tineri sînt în marea lor majoritate cei mai nou angajați în producție — absolvenții școlilor profesionale — nu constituie, de asemenea, un lucru necunoscut. Se pare însă că mai puțin cunoscute (se poate citi și: mai puțin luate în seamă) sînt cauzele rămînerii sub plan. Să vedem însă cum muncesc tinerii absolvenți cu pregătirea pe care o au.

La „Autobuzul" din 43 de absolvenți angajați în sectorul mecanică II rămîn sub plan 25; la „Vulcan" mai mult de jumătate dintre tinerii nou angajați în secția mecanică ușoară, iar la „Electromagnetica" în secția matrițerie, 30 la sută.

Care sînt cauzele? Iată mai întîi ce spun o parte din acești tineri:

— Este foarte adevărat, nu-mi îndeplinesc planul de producție — recunoaște Victor Iliescu. Dar vă rog să mă credeți: depun tot efortul de care sînt capabil. Poate nu am îndemînarea pe care o au ceilalți muncitori. Apoi sînt lucruri pe care trebuie să le învăț aici, în această uzină. Deocamdată însă nu mi le arată nimeni.

O părere asemănătoare cu a lui Iliescu ne-o comunică și Petria Mihai din secția matrițerie a Uzinei „Electromagnetica" și Ion Ristea de la Uzina „Vulcan" etc.

Faptul că un tînăr absolvent mai are încă de învățat din experiența concretă de muncă a secției în care el lucrează, că trebuie supravegheat și ajutat de un om cu mai multă pregătire ne este confirmat oriunde întrebăm. Iată părerea comunistului Octavian Adămnoaie, un muncitor mai vechi în Uzina „Autobuzul":

— Anul trecut m-am ocupat de practica a doi ucenici. Erau băieți buni, lucrau cu tragere de inimă. Cînd și-au luat în primire mașinile, ca lucrători, au dat însă de primele greutăți. Nu cunoșteau noile piese și lucrau foarte încet. Apoi au început să lipsească. În schimbul de noapte adeseori erau găsiți dormind... I-am chemat și le-am propus: „Ar fi bine să lucrați iar alături de mine, în același schimb!". Și așa am început împreună o altă etapă de muncă. Îi ajut să descifreze desene mai complicate, alegem împreună sculele cele mai potrivite, regimul de lucru etc. În același

VICTOR CONSTANTINESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

Cercul micilor fotografi (Casa pionierilor din Tg. Jiu)

Foto: AGERPRES

TELEGRAME

Cu prilejul zilei naționale a Republicii Federale Camerun, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a transmis președintelui Republicii Federale Camerun, Ahmadou Ahidjo, sincere felicitări precum și urări de prosperitate și pace poporului camerunez.

În răspunsul său, președintele Ahmadou Ahidjo a adresat președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, mulțumiri pentru mesajul transmis, rugîndu-l totodată să primească, din partea poporului și guvernului camerunez precum și a sa personal, urări de fericire personală, de prosperitate pentru poporul român.

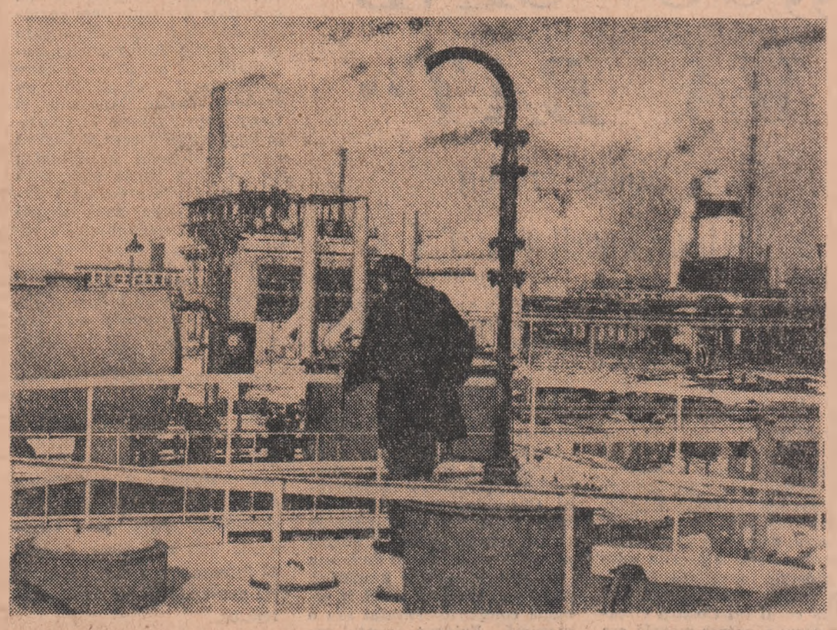

Combinatul chimic Craiova. Vedere parțială din Combinat spre sectorul îngrășăminte azotoase. **Foto: AGERPRES**

„Luna cărții la sate"

Călătoria cărților

de **CORNELIA FILIPAȘ**

secretar al Consiliului Așezămintelor Culturale din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă

În peisajul cultural al satului socialist, mereu împrospătat, alături de școală și căminul cultural, de cinematograf și aparatul de radio sau de televizor, cartea se află la loc de frunte, avînd o arie de răspîndire tot mai largă. Ea se află la îndemîna maselor în biblioteci sau în standurile cooperativelor; dar o întîlnești, se poate spune, la tot pasul, în vitrina cu noutăți aflată de obicei în mijlocul satului sau la sediul cooperativei agricole de producție, pe policioare, în casele oamenilor și, mai ales, în mîinile lor, cercetînd avizi și căutînd din paginile ei seva valoroasele cunoștințe.

Într-adevăr, expresia „Cartea intră în casa omului" a căpătat un sens propriu, încetățenit în viața satului nostru socialist. Cartea a devenit pentru țăranul muncitor un prieten de nădejde, care-i satisface setea de frumos, îi lărgește orizontul politic și cultural, îl ajută să muncească mai bine, mai rodnic, după legile științei.

Reflectînd continua creștere a cerințelor culturale ale țărănimii noastre „Luna cărții la sate" a intrat în tradiție și a dobîndit o mare popularitate. Și ediția 1966 a acestei acțiuni culturale organizată sub auspiciile Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă și ale Uniunii centrale a cooperativelor de consum, este așteptată cu mult interes în întreaga țară.

Istoricele hotărîri ale Congresului al IX-lea al P.C.R., sarcinile trasate de Plenara C.C. al P.C.R. din 11-12 noiembrie 1965 vor orienta conținutul numeroaselor manifestări cultural-educative.

Larga popularizare și răspîndire a cărților și broșurilor care contribuie la punerea în practică a cunoștințelor dobîndite prin lectură de către țărănimea cooperatistă; lărgirea activității culturale menite să contribuie la dezvoltarea conștiinței socialiste a țărănimii, la dobîndirea unui bagaj bogat de cunoștințe politice, agrozootehnice și de cultură generală; atragerea unui număr tot mai mare de cititori în biblioteci, intensificarea și îmbunătățirea metodelor de informare a cititorilor și de difuzare a cărții prin unitățile cooperației de consum; generalizarea experienței pozitive în atragerea unor colective obștești la această muncă, precum și întărirea legăturilor dintre scriitori, redactori din edituri și cititori pentru cunoașterea mai adîncă și mai directă a problemelor pe care le ridică viața satelor noastre și a cerințelor cititorilor, reprezintă coordonatele de seamă ale acestei tradiționale și importante acțiuni.

În cele peste 6 000 de biblioteci sătești și comunale, cei peste patru milioane de statornici cititori — tineri și vîrstnici — își vor înscrie din nou numele pe bogate fișe de lectură. Lor li se vor adăuga,

(Continuare în pag. a IV-a)

Conferința organizației regionale Oltenia a U. T. C.

Oltenia, asemenea tuturor regiunilor patriei, cunoaște an de an o continuă dezvoltare.

Dînd glas puternicelor sentimente ce animă tineretul de pe aceste plaiuri, cei 498 de delegați la Conferința organizației regionale Oltenia a U.T.C. și-au exprimat dragostea și recunoștința fierbinte față de Partidul Comunist Român, pentru minunatele condiții în care învață, trăiesc și muncesc, angajîndu-se să-și sporească eforturile în lupta comună pentru îndeplinirea marilor sarcini trasate de cel de-al IX-lea Congres al partidului privind desăvîrșirea construcției socialismului în țara noastră.

Înalta apreciere privind contribuția pe care o aduce tineretul din regiune la îndeplinirea sarcinilor stabilite de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R., exprimată în cuvîntul tovarășului **ION STĂNESCU, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional Oltenia al P.C.R.,** a umplut de bucurie inimile tinerilor.

„Planul cincinal — a spus vorbitorul — oferă tinerilor posibilitatea să-și afirme necontenit talentul și inițiativa lor creatoare. Organizațiile U.T.C. din industrie, de pe șantierele de construcții, din transporturi trebuie să se ocupe cu toată răspunderea de mobilizarea tineretului în întrecerea socialistă, să-l antreneze la cursurile de calificare și ridicare a calificării, spre însușirea cu rîvnă a tehnicii noi, la mișcarea de inovații și raționalizări. Organele și organizațiile U.T.C. de la sate au datoria să îndrume tineretul sătesc spre o susținută muncă în vederea dezvoltării și consolidării economico-organizatorice a cooperativelor agricole de producție, creșterii avutului obștesc, însușirii cunoștințelor agrozootehnice, ca să poată contribui activ la creșterea permanentă a producției agricole vegetale și animale".

An de an se modifică geografia economică a regiunii Oltenia și în această dezvoltare impetuoasă tineretul este chemat să-și sporească eforturile, să-și valorifice mai bine priceperea, pasiunea, experiența. Iată de ce darea de seamă și cea mai mare parte a discuțiilor s-au referit la munca desfășurată de organizațiile U.T.C. privind mobilizarea tineretului în întrecerea socialistă. Conferința a apreciat că organizațiile U.T.C. din întreprinderi, mine, de pe șantiere, se ocupă cu mai multă competență de educarea dragostei și răspunderii față de muncă, de creșterea exigenței față de calitatea produselor și lucrărilor efectuate. Din cei peste 30 000 de tineri antrenați în anul 1965 în întrecerea socialistă 10 000 au fost declarați fruntași în producție.

Important pentru sporirea contribuției tinerilor în procesul de producție — au subliniat mulți vorbitori — este faptul că aceștia cunosc îndeaproape sarcinile ce revin întreprinderii și fiecărui loc de muncă. La Exploatarea minieră Motru — a spus tov. **Mitrea Băluță** secretarul comitetului U.T.C. — au fost organizate adunări deschise în cadrul cărora ingineri și tehnicieni au expus sarcinile de plan, sprijinind tinerii să-și ia angajamente pe măsura posibilităților și a condițiilor existente. Va trebui să ne ocupăm mai mult de modul cum își realizează tinerii sarcinile de producție și angajamentele luate în întrecere, să-i ajutăm pe cei ce rămîn în urmă sau obțin rezultate mai slabe, generalizînd experiența fruntașilor. Asemenea adunări în care s-a discutat pe larg despre posibilitățile pe care le au tinerii ca să contribuie la realizarea ritmică a tuturor indicatorilor de plan, au avut loc și la Schela de extracție-Țicleni, Uzinele mecanice Tr. Severin, „Electroputere" Craiova etc.

Conferința s-a referit la necesitatea ca organele și organizațiile U.T.C. să sprijine mai bine acțiunea de ridicare a calificării profesionale, îndeosebi în întreprinderile noi și pe șantierele de construcții. În anul 1965, peste 11 000 de tineri au frecventat cursurile de ridicare a calificării, iar în colaborare cu conducerile întreprinderilor și comitetele sindicatelor au fost inițiate acțiuni interesante și eficace: la C.I.L. Tg. Jiu — arăta tov. **Tilvescu Ion,** prim-secretar al Comitetului orășenesc Tg. Jiu al U.T.C., au fost organizate numeroase concursuri „Să ne cunoaștem meseria", la „Electroputere" — arăta **inginerul Ciorecan Zaharia,** s-au organizat demonstrații cu muncitorii mai slab pregătiți profesional. **Conferința a recomandat extinderea formelor folosite cu mult succes la Uzinele „7 Noiembrie" Craiova, Exploatarea minieră Rovinari, Combinatul chimic din Craiova, Întreprinderea mecanică Sadu,** ca de pildă simpozioane cu caracter tehnic, conferințe, întrebări și răspunsuri, mobilizarea unui număr mai mare de tineri la studierea literaturii de specialitate.

Slab și nediferențiat, au spus vorbitorii, se ocupă unele organizații U.T.C. de ridicarea calificării profesionale. În unele întreprinderi, mai cu seamă cele nou intrate în funcțiune, pe șantiere, în întreprinderile forestiere, datorită acestui fapt sînt numeroși tineri care nu cunosc suficient de bine utilajele, nu le pot exploata rațional, înregistrîndu-se astfel întreruperi în procesul de producție. Conferința a cerut comitetului regional, organelor orășenești și raionale să sprijine mai mult organizațiile U.T.C. în inițierea acțiunilor politico-educative menite să dezvolte la tineri răspundere în muncă, dragostea pentru uzină, pentru prestigiul ei, interes pentru însușirea cuceririlor tehnicii noi.

La Uzinele „Electroputere" — arăta tov. **Muraru Pavel** — prim secretar al Comitetului orășenesc Craiova al U.T.C., ca și la Combinatul chimic, și mai cu seamă pe șantierele de construcții, organizațiile U.T.C. nu acordă toată atenția problemei întăririi și dezvoltării la tineri a disciplinei de producție. Unele organizații discută prea mult în ședințe fără a stabili măsuri concrete pentru înlăturarea neajunsurilor. Pe bună dreptate recomanda tov. **Mandache Ilie,** membru al biroului regional, șeful comisiei tineret muncitoresc, să se pună mai mult în dezbaterea tinerilor teme ca: „Munca o chestiune de onoare", „Răspunzi de calitatea produselor", „Respectă-ți cuvîntul dat în întrecere".

Conferința a criticat comitetul regional, unele comitete raionale și organizații U.T.C. pentru că nu s-au ocupat în suficientă măsură de educarea tinerilor în spiritul disciplinei socialiste a muncii, că nu au format o puternică opinie colectivă împotriva oricăror manifestări de indisciplină, recomandînd organizarea mai multor dezbateri și concursuri privind respectarea normelor de tehnica securității muncii.

Prin măsurile adoptate de Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1965, agriculturii regiunii Oltenia i se deschid largi perspective de dezvoltare. Rezultatele obținute în anul care a trecut, cu toate condițiile climaterice nefavorabile, creșterea productiei la hectar la grîu, porumb, sfeclă de zahăr și alte culturi, dovedesc că există condiții pentru a obține succese mai mari. Organizațiile U.T.C. de la sate trebuie să urmărească mai mult ca pînă acum mobilizarea tuturor tinerilor la îndeplinirea sarcinilor ce revin cooperativelor agricole de producție, G.A.S.-urilor și S.M.T.-urilor, la efectuarea tuturor lucrărilor în timp și de bună calitate, să generalizeze experiența bună.

Așa cum arăta tov. **Chiriță Victor** — prim secretar al Comitetului raional Calafat al U.T.C. — în majoritatea organizațiilor de la sate s-a încetățenit obiceiul ca înaintea fiecărei campanii tinerii să discute în adunări generale sarcinile ce le revin, modul cum le pot realiza mai bine. Îndeosebi ne-am ocupat de educația tineretului, de dezvoltarea pasiunii pentru muncă și majoritatea tinerilor răspund prezent la chemările organizației.

Sîntem hotărîți să nu precupețim nici un efort pentru ca tinerii să participe la lucrările agricole, ca acestea să fie executate în timp și de bună calitate — arăta și tov. **Manea Ion,** mecanizator la G.A.S. Motăței. Pentru aceasta învățăm continuu și dăm o mare atenție reparației mașinilor și utilajelor. Este necesar ca acest lucru să-l facă și tinerii de la Uzinele de reparații din Craiova. Informez conferința că din tractoarele trimise pentru reparație capitală 21 ne-au venit defecte. Se pierde astfel mult timp cu rerepararea lor. Principala problemă care trebuie să stea în atenția comitetului regional, a organelor și organizațiilor U.T.C. este continuitatea muncii politico-ideologice în perioada campaniilor agricole. Unele organizații n-au desfășurat o asemenea activitate fapt care a făcut ca unii mecanizatori să nu îngrijească și să nu exploateze tractoarele la întreaga lor capacitate, să execute lucrări de calitate necorespunzătoare, aspecte care s-au întîlnit și la S.M.T. Strehaia, Bălcești, Zănoaga etc.

Faptul că în unele sate absolvenți ai școlilor generale și liceelor nu merg la muncă pretextînd că se pregătesc pentru a urma o școală superioară, că numărul tinerilor care urmează cursurile agrozootehnice este încă mic — sublinia conferința — se datorește insuficientei preocupării pentru dezvoltarea dragostei pentru munca fizică, nefinalizării acțiunilor inițiate. Comisia tineret sătesc a comitetului regional U.T.C. s-a ocupat puțin de generalizarea experienței organizațiilor U.T.C. fruntașe de la sate.

Munca politico-educativă desfășurată de organele și organizațiile U.T.C. trebuie să fie orientată spre dezvoltarea conștiinței socialiste a tinerilor, pentru apărarea și dezvoltarea proprietății cooperatiste, pentru mobilizarea întregului tineret de la sate la îndeplinirea hotărîrilor Conferinței regionale de partid, privind intensificarea lucrărilor de îndiguiri, desecări, extinderea plantațiilor de pomi și viță de vie pe terenurile în pantă etc.

Principala sarcină care stă în fața organizațiilor U.T.C. din G.A.S., S.M.T. și cooperative agricole de producție — s-a arătat în conferință — este intensificarea muncii politice și organizatorice pentru mobilizarea întregului tineret de la sate la creșterea producției agricole, vegetale și animale.

Vorbitorii **Korody Ion,** inginer zootehnic la cooperativa agricolă de producție din Rast, **Manea Ion, Tomescu Rodica,** au recomandat noului birou regional să continue să trimită colective care să sprijine în mod concret organizațiile de bază în îmbunătățirea stilului de muncă, să generalizeze mai mult decît a făcut pînă acum experiența cea mai bună.

Răsplătind grija partidului și statului pentru crearea celor mai bune condiții de viață și învățătură, cei peste 260 000 de elevi (de 11 ori mai mulți decît în 1938) din școli dovedesc interes și pasiune pentru însușirea cunoștințelor.

Conferința a dezbătut pe larg modul cum s-au preocupat organizațiile U.T.C. de dezvoltarea la elevi a răspunderii pentru învățătură și disciplina școlară, cum s-au ocupat de formarea și dezvoltarea trăsăturilor înaintate. În adunările generale de la Liceul din Bălcești, raionul Oltetu, Liceul nr. 1 din Tr. Severin, Grupul școlar forestier din Tg. Jiu, Școala de mecanici agricoli din Balș etc., s-au discutat teme ca: „Despre muncă și perseverență", „Ce să devin?", „Cum trebuie să învățăm", „În pragul maturității", care au contribuit la formarea unei atmosfere sănătoase de muncă, la combaterea manifestărilor de superficialitate și delăsare. Conferința a recomandat să se organizeze în continuare — așa cum s-a făcut în multe școli — întîlniri cu absolvenții fruntași în activitatea profesională, expoziții cu caiete de notițe și lucrări practice executate de elevi, să se desfășoare o muncă susținută împotriva mediocrității și automulțumirii. O mai mare atenție trebuie, de asemenea, acordată practicii elevilor, îndeosebi a celor din școlile de mecanici agricoli și din școlile profesionale de construcții.

Tineretul din regiune a primit cu deosebit entuziasm mărețul program de dezvoltare a țării noastre adoptat de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R., organizațiile U.T.C. făcînd din studiul documentelor un mijloc puternic de educare politică și patriotică a tineretului. Conferința a scos în evidență faptul că s-a acordat o deosebită atenție organizării învățămîntului politic U.T.C., îmbunătățirii conținutului acestuia. A crescut competența organizațiilor U.T.C. în educarea tineretului în spiritul dragostei și ataşamentului față de partid, al patriotismului și internationalismului proletar. Au fost organizate vizite la muzee și case memoriale, tinerii au luat în îngrijire numeroase monumente, au vizitat locurile pitorești din regiune și din țară, au participat la acțiunile de muncă patriotică. La Uzinele mecanice din Tr. Severin — arăta tov. **Mărescu Dumitru,** secretarul comitetului U.T.C., tinerii au discutat în cadrul adunărilor generale despre muncă, eroism, abnegație, au participat la conferințele despre „Dragoste, prietenie, tovărășie". În conferință au fost apreciate inițiativele comitetelor orășenești U.T.C. Tg. Jiu, Craiova, Tr. Severin, Caracal care au organizat sărbătorirea zilelor de naștere ale tinerilor, dezbateri despre comportarea în sălile de spectacol, localuri, pe stradă etc.

— A existat o mai bună colaborare între organizațiile U.T.C. și asociațiile sportive — aprecia tov. **Brindușă Augustin** — președintele Comitetului regional U.C.F.S. Trebuie însă să atragem în activitatea sportivă un număr mai mare de tineri, și în deosebi fete, să ne ocupăm mai mult de educația sportivilor, să asigurăm acțiunilor caracter de masă și continuitate.

Conferința a dezbătut și alte probleme: munca organizațiilor U.T.C. în rîndul studenților, activitatea desfășurată pe linia creșterii și întăririi organizației, îmbunătățirea stilului de muncă. Ea a scos în evidență lipsurile existente, adoptînd în unanimitate un bogat plan de măsuri.

În încheierea lucrărilor conferinței a luat cuvîntul tovarășa **ELENA POPARAD, secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, aprecînd răspunderea și maturitatea cu care s-au dezbătut problemele care preocupă tineretul.**

„Conferința regională — a spus tovarășa Elena Poparad — capătă o importanță în plus prin faptul că ea se desfășoară în condițiile în care întregul popor și-a concentrat eforturile pentru a da viață sarcinilor trasate de cel de-al IX-lea Congres al partidului.

După ce a transmis salutul C.C. al U.T.C., felicitînd tineretul pentru succesele obținute urîndu-i noi și importante rezultate în muncă, tovarășa Elena Poparad a făcut o amplă analiză a activității desfășurate de Comitetul regional Oltenia al U.T.C. subliniind sarcinile mari care stau în fața sa în perioada viitoare.

Apreciind preocuparea deosebită pe care organele și organizațiile U.T.C. au acordat-o mobilizării tinerilor din întreprinderile industriale și de pe șantiere la întrecerea socialistă vorbitorul a spus: **„Comitetul regional, organele și organizațiile U.T.C trebuie să desfășoare o complexă muncă educativă pentru a dezvolta la tineri conștiința socialistă, pasiunea față de meseria aleasă, dragostea pentru uzina în care lucrează, față de șantierul pe care-și desfășoară activitatea. Numai muncind astfel ele pot raporta că și-au făcut datoria. Sarcina principală de cea mai mare răspundere, care trebuie să stea în centrul muncii politico-educative este de a ajuta pe fiecare tînăr să înțeleagă necesitatea îndeplinirii ritmice a planului de producție încă din primele zile ale anului".**

Subliniind faptul că de curînd au fost elaborate Directivele C.C. al P.C.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste tovarășa Elena Poparad s-a referit pe larg la datoria ce revine organelor și organizațiilor U.T.C. de a mobiliza pe toți tinerii în întrecerea socialistă organizată de sindicate, de a-i ajuta îndeaproape să-și stabilească angajamente concrete, stimulînd dorința de a se afla în primele rînduri, generalizînd experiența pozitivă.

În continuare vorbitorul s-a oprit la răspunderea ce revine organizațiilor U.T.C. privind pregătirea profesională a tinerilor subliniind necesitatea antrenării unui număr mai mare de tineri la cursurile de ridicare a calificării, extinderea formelor specifice folosite în acest scop: concursuri pe meserii, demonstrații practice, popularizarea cărții tehnice, ajutorarea tinerilor mai slabi pregătiți.

Organizația regională a U.T.C. cuprinde un mare număr de tineri care lucrează pe șantierele de construcții. Ținînd seama de amploarea obiectivelor ce se vor realiza în cadrul planului cincinal, trebuie desfășurată o muncă susținută pentru mobilizarea întregului tineret la înfăptuirea acestor sarcini, să ne ocupăm mai mult și mai bine de întărirea disciplinei astfel ca fiecare tînăr să-și aducă din plin contribuția la darea în funcțiune la timp a obiectivelor în construcție. Organizațiile U.T.C. trebuie să desfășoare o activitate susținută cu fiecare tînăr, să nu se limiteze numai la discuțiile purtate în diferite adunări și ședințe; să stabilească cele mai bune măsuri și mai ales să urmărească îndeplinirea lor. Trebuie să dezvoltăm la fiecare tînăr răspunderea față de muncă, atitudinea fermă împotriva oricărei manifestări de indisciplină.

Evidențiind rezultatele bune obținute de tinerii din cooperativele agricole de producție, G.A.S.-ș S.M.T., tovarășa Elena Poparad a spus: **„Trebuie să ajutăm organizațiile U.T.C. de la sate în îmbunătățirea activității în vederea educării tineretului în spiritul dragostei pentru agricultura noastră socialistă, în spiritul apărării avutului obștesc, al îndeplinirii indicatorilor ce le revin, în efectuarea tuturor lucrărilor agricole la timp și în bune condiții. Trebuie ajutați tinerii în însușirea unor noi meserii. Organizațiile U.T.C. de la sate să mobilizeze tinerii la cursurile agrozootehnice, să urmărească modul cum sînt însușite cunoștințele predate, să organizeze mai multe schimburi de experiență, demonstrații practice. Organizațiile U.T.C. din cooperativele agricole de producție să îndrume un număr mai mare de tineri care să lucreze în sectorul zootehnic".**

Analizînd activitatea desfășurată de organizațiile U.T.C. din școli și facultăți, tovarășa Elena Poparad a dat indicații prețioase pentru munca de viitor. Principala preocupare a organizațiilor U.T.C. din școli trebuie să o constituie organizarea unor acțiuni diferențiate, pe școli și clase menite să dezvolte la elevi dragostea și pasiunea pentru muncă, răspunderea pentru însușirea cunoștințelor teoretice și practice, să formeze opinia colectivă împotriva unor manifestări negative din activitatea și comportarea unor elevi.

Organele și organizațiile U.T.C. în colaborare cu școala, să se ocupe cu mai multă grijă de inițierea unor activități extrașcolare, bogate în conținut, care să contribuie la educarea elevilor.

Tovarășa Elena Poparad s-a oprit îndeosebi asupra sarcinilor ce revin organizațiilor U.T.C. privind educarea politico-ideologică a tineretului pentru dezvoltarea sentimentului de dragoste și devotament pentru patrie și partid, pentru formarea trăsăturilor morale înaintate, insistînd asupra ajutorului care trebuie să se dea tineretului în însușirea bogatului conținut de idei cuprinse în Documentele celui de al IX-lea Congres al partidului, în cunoașterea politicii partidului nostru. Activitățile organizațiilor U.T.C. trebuie să-i ajute pe tineri să cunoască trecutul de luptă al poporului, frumusețile patriei.

În încheiere tovarășa Elena Poparad a spus: **„Așa cum știți, la 21 martie a.c. va avea loc Congresul U.T.C., eveniment de mare însemnătate în viața organizațiilor, a întregului tineret din patria noastră. Să fim gata să raportăm partidului că sîntem demni de a ne numi organizație revoluționară. Să raportăm că organizațiile U.T.C. și-au făcut un obiectiv de mare amploare din sarcinile trasate de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R. În mai se vor sărbători 45 de ani de la crearea P.C.R. Avem convingerea că aceste două evenimente importante din viața partidului și tineretului nostru vor mobiliza și mai mult tineretul pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid.**

În numele Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist îmi exprim convingerea că tineretul din regiunea Oltenia va întîmpina cu mari succese Congresul U.T.C. și a 45-a aniversare a creării P.C.R."

★

Într-o atmosferă de mare entuziasm conferința a adoptat, în încheiere o telegramă adresată C.C. al P.C.R., tovarășului **Nicolae Ceaușescu,** secretar general al C.C. al P.C.R. în care participanții la conferință mulțumesc în numele întregului tineret din regiunea Oltenia pentru grija părinteească cu care sînt înconjurați, pentru minunatele condiții de muncă, viață și învățătură ce le sînt create, angajîndu-se să nu precupețească nici un efort pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid, să lupte sub steagul glorios al partidului pentru ridicarea patriei pe culmile cele mai înalte ale progresului și civilizației.

★

În prima ședință de lucru, Comitetul regional Oltenia al U.T.C. a ales pe tovarășul **ȘTEFAN NEGREȚ** în funcția de prim-secretar.

LIDIA POPESCU

În lumea... cărților de povești

POȘTA REDACȚIEI

CURUIA ION — Com. Rusănești de Jos — reg. Oltenia.

Conducerea școlii a procedat just în ceea ce vă privește întrucît absolvenții altor școli profesionale care deja au la bază o meserie — așa cum și dv. o aveți pe aceea de tractorist — nu sînt admiși la școlile de șoferi profesionești.

Dacă vă iubiți meseria și doriți să vă ridicați calificarea profesională, puteți urma cursurile școlii tehnice de maiștri mecanici agricoli. Condițiile de înscriere care se cer candidaților la concursul de admitere sînt: să fie absolvent al școlii profesionale de mecanici agricoli, cu stagiul militar satisfăcut și să obțină recomandarea unității productive — S.M.T. — la care lucrează.

GHEORGHE ȘT. STAN — Oradea.

Numai dacă ați absolvit clasa a VIII-a a școlii de cultură generală de 11 ani vă puteți înscrie direct în clasa a X-a de liceu, terminînd liceul cu 12 clase. Înscrierea în învățămîntul seral și la fără frecvență se face pe bază de cerere la începutul fiecărui an școlar. Actele depuse în anii anteriori sînt valabile. Numai că elevii de la învățămîntul seral trebuie să depună anual o

dovadă din cîmpul muncii.

TINCĂ DUMITRU — U.R.U.M. Petroșeni.

Ne interesează fotografiile cu condiția ca acestea să aducă lucruri noi și interesante din toate domeniile de activitate, să aibă un conținut. Cele mai izbutite (portrete, peisaje) din punct de vedere tehnic și artistic vor vedea lumina tiparului. Deci le așteptăm.

BODEA ANA — Comuna Suncuiuș-Alesd.

Legile în vigoare nu permit decît frecventarea într-un an școlar a unei singure instituții de învățămînt. Faptul că doriți în același timp să frecventați cursurile unei școli tehnice și să vă pregătiți totodată și pentru facultate, fie chiar și la fără frecvență, este imposibil. În primul rînd la înscrierea în facultate, la cursurile fără frecvență, se cere diploma de maturitate în original și adeverință din cîmpul muncii. Sfatul nostru este să vă continuați studiile cu seriozitate în școala tehnică pe care o frecventați pentru profesiunea tehnică pe care v-ați ales-o, și apoi după absolvirea ei să vă înscrieți în învățămîntul superior. Succes.

ALBIȘ AUREL — Hunedoara

Ca să urmați cursurile serale ale facultății de electrotehnică din unul din institutele politehnice din București, Cluj, Timișoara sau Iași, sînteți legat de condiția să lucrați în specialitatea de electrician, sau într-o meserie înrudită și să vă cereți transferul cu serviciul în orașul în care sînt cursurile respective. Precizăm că, la învățămîntul seral, frecvența este obligatorie, iar în învățămîntul superior tehnic nu sînt cursuri fără frecvență

Cronica DRAMATICĂ

„CU CINE MĂ BAT"

de AUREL STORIN

la Teatrul Muncitoresc C. F. R.

Punctul de plecare al acestei piese de Aurel Storin, îl constituie tema responsabilității pe care fiecare individ trebuie s-o cultive și s-o respecte în raporturile lui cu ceilalți și cu societatea în ansamblul ei. Carența piesei lui Aurel Storin constă în didacticismul forțat și neacoperit de o substanță dramatică autentică. Cazul inginerului Negulici este mai întîi echivoc și de aceea lipsit de sobrietatea pe care ar fi cerut-o finalitatea mesajului piesei. Inginerul care se dovedește de la început a fi neîndoios foarte capabil în meseria lui și care a fost exclus pe motive varii (datorită unei generale și imperturbabile atitudini de neînțelegere) din cîteva întreprinderi, este menit ca prin biografia sa de „exilat ambulatoriu" întotdeauna dăruit profesiei și întotdeauna privit cu ostilitate de toți, să ridice problema propusă, și cunoscînd acest lucru de la primele replici, reacțiile ulterioare ale personajelor încep să fie previzibile. Patru oameni din cei unsprezece solicitați, care într-un fel sau altul contribuiseră la soarta sinuoasă a inginerului sînt anchetați pe rînd de inimosul director al Institutului de cercetări, Tase Mateescu. Structura de tribunal intim a piesei devine evidentă. De acum înainte convenția teatrală fiind stabilită, cei implicați în procesul neoficial de natură etică vor intra în scenă, vor încerca să-și mimeze nevinovăția, simulînd sau negînd cu tărie, lăsînd însă să se întrevadă doza lor de vină, după care vor fi aspru mustrați de spiritualul și tenacele anchetator.

Evitînd meandrele psihologice, autorul unidimensionează personajele, toate aproape fără excepție constituind un caz de convertire etică. Convenția cînd se face în numele unei idei generoase, cum ar fi cazul aici, cere mai multă claritate, ori personajele lui Aurel Storin avînd o biografie liniară, sînt mai des pîndite de platitudine.

Eroarea se insinuează nu în momentul stabilirii culpabilității fiecăruia față de inginerul Negulici, ci din momentul în care clarificați asupra acestui lucru, primesc cu resemnare sentințele și sfaturile adesea didactic formulate. Finalitatea lecției este pozitivă numai în cazul lui Costică Greavu a cărui sănătate morală era previzibilă. Dacă ar fi adoptat un ton de farsă, mai evident subliniind detaliile comice mai mult decît pe cele moralizatoare. Regizorul Mihai Dimiu a acceptat, fără nici o inițiativă și luînd prea în serios pe autor, formula cea mai simplă a transpunerii textului cît mai ordonat și a acceptat un ritm moderat, reținut de desfășurare. Clipa de adevăr din viața celor patru se desfășoară în replici scurte, nervoase, uneori pline de vervă, dar și de multe ori banale și vag aforistice, fiecare căutînd să pună la temelia comportamentului său o maximă. Evident, simțul replicii și disponibilitățile către umor, priceperea de a desena un personaj cu ticuri și fizionomii dacă nu memorabile cel puțin credibile nu-i lipsesc autorului, ci dimpotrivă. Piesa ocolește însă ritmul intern viu, vibrațiile sonore mai intense și se opreste în superficialitatea imaginației dramatice. Actorii au apăsat cu intenție pe maxima ce susține personajul depărtîndu-se de partea explozivă și alertă a piesei care le îndreptățea dezinvoltura farsei.

Merite incontestabile prezintă ritmica dialogului nervos, deși aforistic de prea multe ori, umorul de bună calitate pe care îl practică cu predilecție Tase Mateescu și inginerul Negulici, interpretați cu acuratețe și simplicitate comunicativă de Silviu Stănculescu *și, respectiv.* Paul Ioachim. *Automatismele surprinse și comportamentul culpabililor au savoare.* Traian Dănceanu *și* Constantin Florescu *în rolurile lui Barbu Bozocea și Costică Greavu, intuind posibilitatea de a-i șarja foarte ușor, s-au ferit de a cădea în acest păcat și i-au supus unei rețineri nemotivate, estompîndu-le replicile vioaie și dinamice, ceea ce a dus la o interpretare inegală și neunitară. Ing. Cocioșu este personajul care a beneficiat în spectacol de cea mai degajată interpretare* (Ion Gheorghiu"), *și prin prezența scenică inteligentă a actorului a căpătat viabilitate.*

De la Aurel Storin căruia nu-i lipsește convingerea, patosul mesajului, ci magnetismul dramatic al conflictului, autenticitatea cazurilor de conștiință, avem, după vizionarea noii sale piese, dreptul să întrevedem o viitoare creație profundă și pe deplin autentică.

DANA DUMITRIU

Viitorii strungari de la Grupul școlar al Ministerului Învățămîntului deprind subtilitățile meseriei sub ochiul atent al maistrului instructor

Foto: AGERPRES

ADUNĂRI GENERALE DE DEZBATERI ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE DE PRODUCȚIE

- **ACORD DEPLIN PENTRU PROIECTUL NOULUI STATUT AL COOPERATIVEI AGRICOLE**
- **INIȚIATIVĂ ȘI SPIRIT DE RĂSPUNDERE**
- **MĂSURI PENTRU RIDICAREA PRODUCȚIEI TUTUROR SECTOARELOR LA ACELAȘI NIVEL**

GÎNDIREA COLECTIVĂ ÎN ACȚIUNE

Satul Mare este exact ceea ce indică numele — un sat mare în inima Bărăganului, cu un sol fertil, cu oameni harnici și pricepuți. Ceea ce i-a făcut însă cunoscuți pe sătenii din Bărăgan sînt rezultatele obținute în dezvoltarea economică a unității lor de producție. În 1965, pe 6 068 de hectare au obținut 2 294 kg grîu la hectar, 3 478 kg porumb, 22 500 kg sfeclă de zahăr, 1 880 kg floarea soarelui, 1 255 kg in pentru ulei, au vîndut statului 842 056 litri lapte, 310 257 kg carne etc. Și dacă le rezumăm la doi termeni: 19 378 766 lei, venit anual care a ridicat valoarea zilei-muncă la 35 lei.

Acestea au fost cîteva argumente pe care și-a întemeiat aprecierea darea de seamă prezentată în adunarea generală care arăta că anul 1965 a fost anul deplinei maturizări a cooperativei lor.

„Am învățat în anii aceștia de muncă în comun, cît nu învățai înainte într-o viață de om, a spus în adunare bătrînul țăran cooperator IONIȚĂ F. GHEORGHE. *Mai de preț mi se pare aceasta — că forța și chibzuința colectivă poate rezolva orice problemă. „Proiectul noului statut al cooperativei agricole de producție, proiectele de statut ale Uniunilor cooperatiste și al casei de pensii, elaborate pe baza indicațiilor Congresului al IX-lea și ale Plenarei C.C. al P.C.R. din 11—12 noiembrie 1965 —* a spus DOBRA MARCEL, președintele cooperativei — *ne arată în continuare calea spre o agricultură modernă, spre marile producții. Iată doar un exemplu. În Documentele Congresului al IX-lea se arată că unul din obiectivele importante pentru dezvoltarea agriculturii este folosirea cu maximum de randament a pămîntului. Exact cu un an în urmă, tot în adunarea generală, tînărul nostru inginer ne-a propus să profilăm o brigadă pentru producerea de semințe și plante tehnice. Inginerul făcuse mai înainte această propunere în consiliul de conducere dar nu i se dăduse curs. Argumentul era aceasta: „Din totdeauna noi am produs grîu și porumb. Asta știm să facem, cîștigăm bani buni, ce rost are să ne batem capul cu altele din care nici nu știm ce va ieși". Adunarea generală chibzuind însă asupra acestei propuneri a hotărît crearea brigăzii semincere. Faptul că pe numai 700 hectare brigada semincere a realizat un venit de peste 9 000 000 lei dovedește înțelepciunea gîndirii colective. Aceasta este și ideea centrală a noului proiect de statut. Adunarea generală — se spune în proiect — este organul suprem de conducere al cooperativei agricole, singură în măsura să hotărască asupra întregii activități economice, financiare și organizatorice a acesteia".*

„Organul nostru suprem a funcționat bine, a spus brigadierul ION MIHAI. *Eu aș vrea să subliniez însă un lucru. Împreună chibzuim, împreună hotărîm asupra tuturor problemelor dar, după ce am hotărît, să avem grijă să nu facă fiecare cum vrea. Dacă am hotărît un lucru sfînt să fie. Brigăzii noastre i-ați dat anul trecut sarcina de a produce semințe de plante tehnice. Nu a fost deloc o treabă ușoară. Am adunat cu mîna fiecare capsulă. Unii s-au mai descurajat și au vrut să plece, dar organizația de partid și organizația U.T.C. din brigada noastră au stat de vorbă cu oamenii, i-au ajutat, i-au îmbărbătat. Acum cînd s-au văzut rezultatele toți spun că nu mai pleacă de la lotul semincer. Au fost culturi noi pentru noi dar, am învățat și am obținut rezultate bune așa cum ne-am propus. Ne-au ajutat mult mecanizatorii. Băieții au ascultat îndrumările date de tehnicieni și au făcut numai lucrări de bună calitate. Oamenii din brigadă mi-au spus să chem la întrecere brigada tovarășului Necula Gheorghe, noua noastră brigadă semincere. Dacă nu se vor pricepe prea bine, noi, cu ceva experiență și învățătură în plus, îi vom ajuta.*

Studiind proiectul de statut al cooperativei agricole, în brigadă, am chibzuit că ar fi bine ca acesta să prevadă obligația organelor de conducere și tehnice de a recepționa în cel mult 3 zile de la execuție toate lucrările și să se analizeze calitatea fiecărela.

O asemenea prevedere ne-ar putea ajuta să aplicăm cu maximum de eficacitate retribuția suplimentară stimulînd pe cei merituoși și sancționînd pe vinovați".

„Da, are dreptate tovarășul Mihai, a intervenit inginerul agronom OLTEANU IORDACHE. *Hotărîți să clădim mai departe, avem acum datoria — de buni meșteri — să cercetăm cu atenție ce a fost bun și ce nu în munca noastră. Și dacă vom privi atent, observăm că pe alocuri sînt unele goluri, mici fisuri. Iată un fapt. La absolut toate culturile există, atît între brigăzi cît și între echipe, o mare diferență de producții nejustificată de potențialul solului, îngrășăminte sau de valoarea seminței. De unde provin acestea? În majoritatea cazurilor avem de a face cu moduri diferite de executare a aceloraşi lucrări. Toți sîntem membri ai cooperativei, toți avem aceleași drepturi și îndatoriri dar iată că nu toți muncim la fel. Unii au continuat și în anul trecut să alerge după procente, după norme fără să ia în seamă dacă ceea ce face sporește sau sărăcește avutul comun. Astfel, dacă brigăzile trei și cinci au obținut cîte 4 200 kg porumb boabe la hectar, brigăzile patru și șapte n-au obținut decît cîte 2 600 și 2 900 kg la hectar. Cu un an înainte neliberînd la timp terenul o mare suprafață a fost arată în aceste brigăzi toamna tîrziu, pe îngheț. Apoi, ei nu au făcut bine combaterea atacului de dăunători și mai ales lucrările de întreținere. Aceleași diferențe sînt și între oameni din aceeași echipă. Brigada tovarășului Mihai este fruntașă dar și aici au fost oameni care în loc să strîngă fasolea păstaie cu păstaie, așa cum se stabilise, au intrat cu coasa pentru a realiza mai multe norme. Și iată și un alt exemplu, cel al oamenilor din echipa tînărului Vasile Alexandru. Ei ne-au dat o adevărată lecție de răspundere în muncă. Pămîntul lor se afla pe o vale. În urma ploilor se îmburuienase în așa măsură încît cu toții ne pregăteam să facem acte de calamitate. Pămîntul era moale, plin de apă și nu se putea intra aici cu nici un fel de atelaj. Oamenii lui Alexandru și-au suflecat pantalonii și au intrat pe rînduri și au plivit cu mîna fiecare fir de buruiană. Aici, au obținut ei cea mai mare producție de porumb realizată pînă acum în cooperativa noastră — 5 000 kg boabe la hectar. Toate acestea ne arată ce mare valoare au prevederile noului statut care întărind răspunderea personală stabilește ca criteriu de bază al retribuției muncii odată cu cantitatea și calitatea muncii.*

Pentru a dezvolta la toți membrii cooperativei răspunderea personală în muncă, aplicarea retribuției suplimentare va trebui dublată însă de susținerea muncii politice cu oamenii. Organizația noastră U.T.C. cu cei 320 de membri ai săi are în această privință multe de făcut".

Continuînd ideea inginerului agronom, ALEXANDRU CORNEL de la brigada hortiviticolă a spus: *„Resursele noastre sînt mult mai mari. Mai avem de făcut multe pînă vom reuși să obținem tot ceea ce ne poate da pămîntul nostru. Producțiile grădinii de zarzavat nu sînt tocmai cele care s-ar putea obține aici. Irigăm cu apa din puțuri. Dar aceasta este rece și neaerisită. Ar trebui să împingem apa pe canale mai lungi pentru a o preîncălzi și a o aerisi.*

Propun chiar să amenajăm un bazin de preîncălzire și o seră care nu ne-ar costa mult, în schimb ne-ar aduce venituri mai mari.

„Și echipa pe care o conduc a fost lăudată aici pentru rezultatele sale bune în muncă. Am primit și retribuție suplimentară. Anul 1965 a fost un an bun, cu producții mari și cu venituri mari. Dar eu, drept să vă spun, nu sînt mulțumit. Am pretenția ca cei de la zootehnie să țină pasul cu noi, cei care lucrăm la cîmp. În cooperativă toate sectoarele trebuie să producă la maximum, să obțină venituri mari. Altfel unii vor mînca cîștigul celorlalți. Oamenii din echipa mea, care au studiat cu multă atenție proiectele de statut apărute, fac aici două propuneri.

Statutul cooperativei agricole să precizeze mai bine obligațiile consiliului de conducere privind organizarea muncii. Proiectul de statut prevede ca în cadrul brigăzii să se organizeze echipe pe grupe de cooperatori, grupe de familii, alcătuite după vecinătate, rudenie, sau alte criterii stabilite de adunarea generală. Propunem ca acest paragraf să sune cam așa: se organizează echipe pe grupe de cooperatori, grupe de familii, alcătuite după vecinătate, rudenie sau alte criterii și să li se repartizeze solele cele mai apropiate de partea din sat unde locuiesc.

Acum, în fiecare zi ne ciocnim pe uliță. Unii dintr-un cap de sat se duc să lucreze pămînturile din cealaltă parte, alții invers.

A doua propunere ar fi ca

statutul uniunii raionale să prevadă obligația acestela de a organiza și conduce orice acțiuni pe plan raional care vizează interesele tuturor ca, atacurile de dăunători și altele. Statutul ar trebui să dea dreptul uniunii de a penaliza acele cooperative care, neexecutînd la timp și de calitate lucrarea stabilită a se face în comun, au pricinuit pagube vecinilor.

Un exemplu. Noi luăm măsuri pentru distrugerea atacului de dăunători, dar dacă vecinii nu vor executa lucrarea odată cu noi, dăunătorii se vor muta pe solele lor și apoi înapoi la noi.

„Nu e greu — a spus medicul veterinar MOGOȘ NICOLAE — *să răspunzi cu vorbe cererii tovarășului Popa Gheorghe să îmbunătățim munca în sectorul zootehnic. Răspunsul trebuie să-l dăm însă prin fapte, prin producții și venituri mai mari. Ne-am propus anul acesta producții sporite la toate speciile de animale. Certitudinea realizării lor ne-o dă gradul mai mare de calificare a oamenilor, permanentizarea lor, competența cu care consiliul de conducere îndrumă și sprijină acest sector. Totuși, o problemă continuă să rămînă nerezolvată, asigurarea bazei furajere. În ultimii ani, în timp ce efectivele au sporit, suprafața destinată producerii de furaje s-a restrîns. De la 700 hectare a ajuns la mai puțin de 500 hectare. E drept că producțiile la hectar au sporit dar nu în măsura în care să justifice o astfel de reducere a suprafețelor. Dacă vrem să avem un sector zootehnic bun trebuie să-i asigurăm o bună bază furajeră. Avînd în vedere că asemenea neajunsuri se întîlnesc și în alte cooperative ar fi foarte bine să se studieze oportunitatea*

introducerii în statut a unui paragraf care, în cazul fondului de acumulare, să stabilească limitele minime obligatorii pentru suprafața ce trebuie să fie rezervată producerii de furaje.

Din însărcinarea brigăzilor zootehnice fac aici și alte două propuneri:

Aliniatul B. Fondul de acumulare și fondul de consum, din capitolul VI să fie completat și cu prevederea: fond pentru pregătirea cadrelor.

A doua propunere se referă numai la unitatea noastră.

Să creăm o bursă lunară de 300 lei pe care s-o acordăm elevului — fiu de cooperator — care va obține cele mai bune rezultate la învățătură.

În adunare s-au făcut și alte propuneri.

Tănase Cristea:

„Statutul uniunii raionale să prevadă obligația acestela de a organiza schimburi de experiență între cooperativele agricole din raion în scopul generalizării celor mai bune metode agrozootehnice".

Vasile Alexandru:

„Statutul uniunii raionale să prevadă obligația acestela de a se ocupa de organizarea întrecerii socialiste între cooperativele agricole din raion".

La adunare au participat și reprezentanți ai Stațiunii de mașini și tractoare.

„Mecanizatorii din brigada noastră de tractoare — a spus DUMITRU MAXIM, *mulțumesc pentru cuvintele frumoase pe care le-ați spus aci cu privire la munca lor. Am ascultat sarcinile pe care vi le-ați propus, ele sînt și sarcinile noastre. Noi ne angajăm să le îndeplinim întocmai. Ne bizuim pe mașinile noastre. Anul trecut am avut 36 de tractoare, anul acesta avem 45 iar în 1970 vom ajunge să lucrăm aici, la Satul Mare cu 70—75 de tractoare. Avem încă de acum posibilitatea ca în orice condiții de climă și sol, orice suprafață de teren să fie lucrată la vreme și bine".*

HERA CĂLIN, secretarul organizației U.T.C. a prezentat în fața adunării angajamentele tinerilor, hotărîrea lor de a contribui în mai mare măsură la obținerea unor producții mari în toate sectoarele. *„Ne vom da,* spunea secretarul, *mai mult silința. Vom învăța mai mult și mai temeinic. Cea mai mare atenție o vom acorda zootehniei și brigăzilor-semincere. Ne luăm angajamentul în fața adunării generale să contribuim cu toate puterile noastre la ridicarea producțiilor din zootehnie la nivelul producțiilor vegetale.*

În perioada următoare, ne propunem să organizăm cu tinerii cîteva acțiuni. Atunci cînd atelajele vor avea mai puțin de lucru vom transporta, pînă la 1 mai o cantitate de gunoi de grajd necesară fertilizării a 350 hectare. Pentru organizarea teritoriului grădinii în sole cît mai compacte, vom defrișa viile și mărăcinișurile din zona respectivă. Pentru a folosi la maximum fiecare bucată de pămînt organizația U.T.C. de la zootehnie va organiza cu tinerii cultivarea cu lucernă a spațiilor dintre adăposturile de animale. În scopul lărgirii bazei furajere, vom defrișa de salcîm și buturugi o suprafață de un hectar și jumătate. Tinerii vor lucra și la astuparea gropilor de la vechea cărămidărie, redînd astfel circuitului agricol o suprafață de 4 hectare".

După aprobarea planului de producție și a planului de măsuri, președintele cooperativei, anunțînd rezultatele întrecerii socialiste pe anul 1965, a înmînat brigăzilor, echipelor și cooperatorilor fruntași steaguri și premii. Au fost discutate și aprobate apoi obiectivele întrecerii socialiste pe anul 1966.

ION ȘERBU

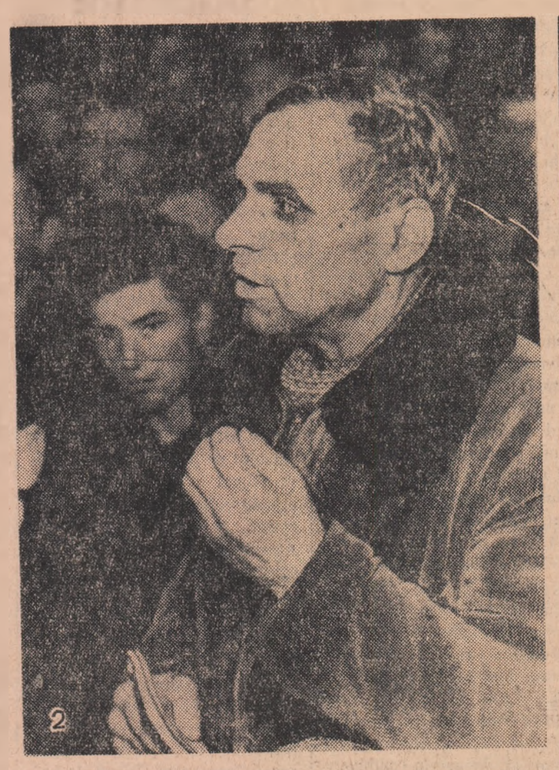

Noi, tinerii, va trebui să învățăm odată cu știința cultivării pămîntului să iubim mai mult cooperativa noastră, meseria de agricultor (foto nr. 1) Cu autoritatea pe care i-o conferă anii săi și mai ales munca sa exemplară brigadierul Ion Mihai a făcut lumină în multe probleme dezbătute în adunare (foto nr. 2). „Și eu ca și ceilalți — spunea inginerul Olteanu Iordan — susțin că anul 1965 a fost cel mai bun an al nostru. Dar, trebuie să luptăm ca anul 1966 să fie și mai bun", (foto nr. 3).

Foto: CUCU ION

Întreprinderile fruntaşe îşi dezvăluie „secretele"

(Urmare din pag. I)

tate. Dar mai ales începe o intensă muncă de cercetare în uzină la care este atras aproape întregul colectiv, în frunte cu specialiştii. Şi astfel se fac modificări la calcinatorul de sodă, se modifică arderea. Astfel, capacitatea calcinatorului de la Govora a crescut de la 100 de tone în 24 de ore, prevăzută în proiect, la 190 de tone.

Se producea mai mult, utilajele înregistrau indici superiori de folosinţă. Atenţia a fost concentrată apoi în direcţia îmbunătăţirii calităţii produselor. Pentru uzina din Govora asta înseamnă ca soda calcinată să conţină cel puţin 95 la sută carbonat de sodiu, iar soda caustică peste 98 la sută hidroxid de sodiu. La capătul a patru ani de studii şi încercări, s-a ajuns la situaţia ca 97 la sută din întreaga producţie de sodă calcinată să fie de calitate superioară, conţinînd peste 98 la sută carbonat de sodiu şi mai puţin de 60 grame de fier la tonă — caz rar în practica producţiei de sodă. Aceşti indici superiori se obţin în condiţiile în care uzina din Govora nu consumă nici un gram de sulfură de sodiu (al cărei consum, în 1962, era de 275 de tone anual), care avea rolul să formeze un strat pelicular pe aparate protejîndu-le împotriva coroziunii. Locul acestei substanţe a fost luat de însuşi bicarbonatul de sodiu care precipită în aparate. La soda caustică, după doi ani de cercetări făcute în uzină pentru punerea la punct a tehnologiei de fabricaţie s-a obţinut sodă caustică care conţine peste 98 la sută hidroxid de sodiu.

Depăşirea parametrilor proiectaţi, obţinerea unei producţii de calitate superioară a permis uzinei, pentru prima dată în 1965, să ducă la bun sfîrşit cea mai complicată sarcină economică ce-i stătea în faţă — rentabilizarea producţiei. S-a reuşit în acest an nu numai să se reducă dotaţia de stat, în valoare de 9 milioane lei, dar în unsprezece luni s-au realizat beneficii în valoare de 9 375 000 lei.

Se cuvin cîteva precizări. Toate aceste încercări care au adus modificări substanţiale în procesele tehnologice s-au făcut la scară industrială. Întreaga uzină a devenit un cîmp larg de experimentare fără a se stingheri însă cu nimic desfăşurarea normală a procesului de producţie. În tot acest timp, planul anual a fost îndeplinit şi depăşit. Modificările s-au făcut „din mers" în perioada în care utilajele intrau în revizie planificată. Aceasta a impus două lucruri care s-au răsfrînt pozitiv asupra întregii activităţi a întreprinderii: 1) Toate soluţiile tehnice indicate trebuiau foarte bine studiate şi verificate teoretic. Cea mai mică eroare putea duce la degradarea utilajelor. 2) Era absolut necesar ca la realizarea acestor sarcini deosebite să fie cuprinşi toţi lucrătorii uzinei. Aceasta presupune ca noile soluţii tehnice să fie bine explicate, demonstrate practic pentru ca ele să fie însuşite de muncitori. Cum cea mai mare parte din ei sînt tineri, organizaţia U.T.C i-a antrenat la demonstraţiile practice organizate pentru explicarea importanţei noilor metode în îmbunătăţirea proceselor tehnologice. Tinerii n-au fost simpli executanţi ci, pe deplin edificaţi de eficienţa economică a măsurilor propuse, au participat activ la înfăptuirea lor. Pe parcursul aplicării noilor procedee ei au venit cu numeroase propuneri de îmbunătăţire. Ca urmare, mişcarea de inovaţii a cuprins şi un număr mare de tineri, de la an la an fiind propuse inovaţii din ce în ce mai valoroase. În anul 1965 eficienţa economică antecalculată a celor 75 de propuneri acceptate pentru aplicare se ridică la peste 12 milioane lei.

Fără îndoială, la realizarea şi depăşirea capacităţii proiectate a uzinei un rol deosebit de important l-a avut preocuparea colectivului pentru realizarea ritmică a producţiei, pentru urmărirea zilnică a rezultatelor obţinute pe schimburi, pe echipe, pe om. Şi, ca într-o reacţie în lanţ, fiecare zi a adus o noutate, o sugestie, o propunere valoroasă. Ce a favorizat mersul neîntrerupt al proceselor chimice şi al căutărilor oamenilor? Asigurarea asistenţei tehnice celei mai calificate în fiecare schimb şi mai ales în schimburile II şi III. În aceste schimburi asistenţa tehnică este asigurată de cîte un inginer şi doi pînă la patru mecanici pe secţie, plus maiştri de tură. Cea mai neînsemnată defecţiune este operativ înlăturată. Acesta este „secretul" prin care se asigură funcţionarea continuă a utilajelor, creşterea indicilor de folosire ai acestora şi în consecinţă obţinerea unei producţii ritmice, sporită de la o zi la alta.

După cum este şi firesc, pentru anul 1966 uzina are de îndeplinit sarcini mai mari decît în anul trecut. Rezultatele obţinute confirmă că experienţa acumulată este continuată şi amplificată. În primele zile s-au produs peste plan 285 tone carbonat de sodiu, 88 de tone sodă calcinată şi 66 de tone sodă caustică. Sînt semne evidente că acest colectiv nu consideră rezultatele obţinute ca pe o barieră peste care nu se poate trece, ci, dimpotrivă, depune în continuare eforturi pentru organizarea superioară a producţiei în scopul creşterii continue a eficacităţii economice în toate domeniile de activitate.

În laboratorul de fizică al Liceului „N. Bălcescu" din Craiova
Foto: S. VIOREL

O FAPTĂ DE EROISM ŞI ABNEGAŢIE

Viscolea de cîteva zile. Într-unul din saloanele unei circumscripţii medicale rurale din regiunea Oltenia se afla într-o stare foarte gravă cooperatoarea Elena Florea. Nu mai putea fi salvată decît printr-o intervenţie chirurgicală, operaţie pentru care existau condiţii numai la spitalul dintr-o localitate situată la 10 km depărtare. Nămeţi de zăpadă blocau însă drumurile, transportul fiind practic imposibil cu mijloacele obişnuite.

...Patru oameni, patru tanchişti ai forţelor noastre armate, au pornit să învingă viscolul pentru viaţa unui om. Şi tancul a croit drum. Asemenea celor patru militari, la spital, doi tineri medici — Alexandru Spătaru şi Constantin Muşat — au operat-o, fără a mai aştepta sosirea medicului chirurg specialist. Viaţa Elenei Florea a fost salvată. Ea — şi încă alţii care au cunoscut această faptă de eroism şi abnegaţie — se gîndesc cu emoţie la cei doi medici, la ofiţerii Vasile Stoica şi Constantin Guran, la caporalul Vasile Pastiu şi la soldatul Gh. Iacob din echipajul tancului care a transportat-o

(Agerpres)

INFORMAŢII

În cadrul manifestărilor consacrate comemorării a două decenii şi jumătate de la asasinarea de către legionari a lui Constantin David, activist de seamă al Partidului Comunist Român, la Casa de cultură a tineretului din raionul Griviţa roşie a avut loc o conferinţă. Despre patriotismul şi ataşamentul acestui luptător comunist faţă de clasa muncitoare a vorbit Petre Daiche, şef de sector la Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti.

Acţiuni similare au mai avut loc în oraşele Cluj, Iaşi, Tg. Mureş, Craiova, Braşov, Galaţi şi Ploieşti.

★

Vineri dimineaţa în sala mică a Palatului Republicii au început lucrările Conferinţei pe ţară a Asociaţiei juriştilor din Republica Socialistă România.

La Conferinţă participă ca delegaţi, conducători ai unor instituţii centrale de stat, delegaţii organizaţiilor regionale ale Asociaţiei, invitaţi din Ministerul Justiţiei, Tribunalul Suprem, Procuratura Generală, Institutul de Cercetări juridice al Academiei, Arbitrajul de Stat, cadre didactice din învăţămîntul superior juridic, lucrători din diferite ramuri de activitate juridică din Capitală şi din ţară — judecători, procurori, notari, jurisconsulţi, avocaţi, lucrători din miliţie — precum şi din alte domenii de activitate.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Stelian Niţulescu, preşedintele asociaţiei.

Raportul de activitate al Consiliului central al Asociaţiei pe anii 1961—1965 a fost prezentat de Adrian Dimitriu, secretarul general al asociaţiei.

ministrul justiţiei, după care au urmat discuţii.

Lucrările conferinţei continuă.

★

Vineri a avut loc o şedinţă a Comitetului executiv al UCECOM. Comitetul a dezbătut şi aprobat normele de desfăşurare a conferinţelor uniunilor regionale ale cooperaţiei meşteşugăreşti şi a hotărît ca acestea să aibă loc în perioada 19 martie—7 mai. S-a pus apoi în discuţie regulamentul de administrare a complexelor meşteşugăreşti care prevede unele măsuri pentru îmbunătăţirea activităţii de administrare şi îngrijire a clădirilor şi utilajelor de care dispun aceste unităţi.

Cinematografe

VIZITA — cinemascop
rulează la Patria (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 19; 21,15). Bucureşti (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,30; 18,45; 21).

PROCESUL DE LA NURNBERG — ambele serii
rulează la Republica (orele 9,30; 13; 16,45; 20,45). Capitol (orele 9; 12,45; 16,30; 21,15). Melodia (orele 9,30; 13; 16,45; 20,15).

ŞAH LA REGE
rulează la Luceafărul (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30).

ÎNVĂŢĂTORUL DIN VIGEVANO
în completare — Elemente pe care le zidim la casa noastră — rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Bucegi (orele 10; 13,30; 15,30; 18; 20,30 — în completare — Cumpărătura), Arta (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20).

TRAGEŢI ÎN STANISLAS
rulează la Griviţa (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21), Aurora (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Volga (orele 10; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21).

OLD SHATTERHAND — cinemascop
rulează la Festival (orele 10,15; 13; 15,45; 18,30; 21,15), Feroviar (orele 10,15; 13; 15,45; 18,30; 21,15) Excelsior (orele 9,15; 12; 14,45; 17,30; 20,15), Modern (orele 9,30; 12; 14,45; 17,30; 20,15).

OAMENI ŞI DRAPELE — cinemascop — ambele serii
rulează la Central (orele 9,45; 13; 16,15; 18,45; 21).

DINCOLO DE BARIERA
în completare — Sport nr. 6/1965 — rulează la Lumina (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30), Ferentari (orele 16; 18,15; 20,30 — în completare — Marinarii sovietici în Danemarca).

HATARI — ambele serii
rulează la Union (orele 10; 16; 19,30).

FATA LUI BUBE
rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30 — Program pentru copii — ora 10), Cotroceni (orele 14,15; 16,30; 18,45; 21).

Cadru din filmul „Învăţătorul din Vigevano"

O VÎNĂTOARE NEOBIŞNUITĂ — CRONICĂ LA UN MIRACOL — AJUTOR, MĂ ÎNEC — ARHITECŢI, CONSTRUCTORI, ŢESĂTORI — SUFERINŢELE LUI SEMIONOV — PUPĂZA DIN TEI
rulează la Timpuri Noi (orele 10—21 în continuare).

COLINA
rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,30)

FEMEIA ÎN HALAT
rulează la Giuleşti (orele 10,30; 16; 18,15; 20,30), Flamura (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30 — în completare — Două creioane).

SAŞA
în completare — Pionieria 6/1965 — rulează la Dacia (orele 10—20,30 — în continuare)

DUMINICĂ LA ORA 6
în completare — Raliul Dunării — rulează la Buzeşti (orele 16; 18; 20), Tomis (orele 10; 12; 16; 18; 20 — în completare — Sport nr. 6/1965)

TATĂL SOLDATULUI
în completare — Sesiunea Marii Adunări Naţionale — decembrie 1965 — rulează la Cosmos (orele 15,45; 18; 20,15). Colentina (orele 15,30; 17,45; 20).

CAMERA ALBĂ
rulează la Crîngaşi (orele 16; 18; 20).

MUNCILE LUI HERCULE
rulează la Gloria (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

800 DE LEGHE PE AMAZOANE
în completare — Cădere liberă — rulează la Unirea (orele 11; 16; 18,15; 20,30).

SPORT

● Echipa mexicană Atlas a cîştigat (la golaveraj) turneul internaţional de fotbal de la Ciudad de Mexico. Atlas şi Sparta Praga termină neînvinse turneul cu cîte 8 puncte fiecare. În ultimul meci Atlas a făcut joc egal (2—2) cu Guadalajara.

Două partide restanţă, care nu mai pot influenţa însă clasamentul: Guadalajara—Vasco da Gama şi America—R. D. Germană vor avea loc săptămîna viitoare.

● Sala Floreasca II din Capitală, găzduieşte astăzi şi mîine, în organizarea clubului Steaua, un concurs de atletism rezervat juniorilor şi copiilor. În program sînt incluse următoarele probe: înălţime, lungime, greutate (băieţi şi fete), 40 m garduri (fete), 55 m garduri (băieţi) etc.

● Consiliul britanic de cercetări sportive, al cărui preşedinte este fostul atlet dr. Roger Bannister, a dat publicităţii un comunicat în legătură cu pregătirile pentru Olimpiada din Mexic. În comunicat se arată că altitudinea capitalei mexicane pune probleme deosebite de organizare a antrenamentului sportivilor în condiţii adecvate. Totodată, se precizează că altitudinea de peste 2 000 m nu va avea efecte dăunătoare asupra organismului sportivilor dacă aceştia se vor prezenta la întrecerile Olimpiadei din Mexic după o perioadă de aclimatizare la mare altitudine. Specialiştii englezi apreciază că pentru o bună aclimatizare sînt necesare 3—4 săptămîni.

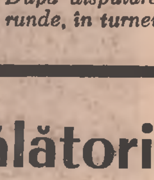

● După disputarea a 11 runde, în turneul marilor maeştri din cadrul festivalului şahist de la Bewervijk continuă să conducă Lev Poluguevski (U.R.S.S.) cu 9 puncte, urmat de Bilek (Ungaria) 8,5 puncte, Szabo (Ungaria) 8 puncte. Ivkov (Iugoslavia) 7,5 puncte.

● Întîlnirea revanşă dintre echipa secundă de hochei pe gheaţă a R. D. Germane şi selecţionata Iugoslaviei, desfăşurată la Crimmitschau, s-a încheiat cu victoria hocheiştilor germani la scorul de 4—3 (0—1, 3—1, 1—1). După cum se ştie, în prima partidă, disputată la Karl - Marx - Stadt, au învins tot gazdele cu 5—4.

● Echipele feminine de baschet Wisla Krakovia şi Slavia Sofia s-au calificat pentru semifinalele „Cupei campionilor europeni". Baschetbalistele poloneze au cîştigat şi returul întîlnirii cu Radnicki Belgrad, desfăşurat joi în capitala Iugoslaviei, cu scorul de 67—54 (29—26).

Slavia Sofia a întrecut echipa italiană Portorico Vicenza cu scorul de 83—71 (48—29).

● Selecţionatele de tenis de masă ale Cehoslovaciei şi U.R.S.S. s-au întîlnit în localitatea Szumperk, victoria revenind sportivilor sovietici în ambele meciuri cu 5—4 la masculin şi cu 3—0 la feminin.

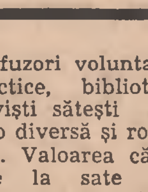

(Agerpres)

Televiziune

Sîmbătă 29 ianuarie

19: Jurnalul televiziunii (I); 19,15: Emisiune pentru copii; 20: Tele-enciclopedie; 21: Micro-concert de muzică uşoară; 21,20: Invitaţie la dans. Transmisiune de la Sofia; 21,50: Film „Sfîntul"; 22,40: O poveste cu muzică...; 23,20: Jurnalul televiziunii (II). Sport. Buletinul meteorologic.

Călătoria cărţilor

(Urmare din pag. I)

cu certitudine, alte sute şi mii de ţărani cooperatori atraşi de lumina CĂRŢII. Pînă în cel mai îndepărtat cătun, afişe şi panouri au anunţat peste 150 de noi apariţii editoriale. Programul bibliotecilor şi căminelor culturale invită la ample dezbateri pe marginea lecturii.

Zilele lui februarie vor constitui un nou prilej de a îmbunătăţi răspîndirea cărţii la sate, de a populariza şi a duce cartea potrivită la locul potrivit. În cursul „Lunii cărţii la sate" se vor organiza în întreaga ţară numeroase manifestări: seri literare, simpozioane, recenzii, şezători literare pe teme ca: „Eroi şi fapte din cărţi", „Scriitori despre viaţa satului", concursuri „Cine ştie, foloseşte", cu teme din cărţile şi broşurile recomandate ca bibliografie la învăţămîntul agro-zootehnic, precum şi cu teme din literatura noastră clasică şi contemporană etc.

Multe dintre aceste manifestări vor avea loc la bibliotecile comunale şi săteşti. Majoritatea bibliotecarilor de la sate — oameni tineri, cu tragere de inimă, cu iniţiativă şi competenţă — cunosc problemele specifice cooperativei agricole de producţie din comuna lor, planul ei, perspectivele de dezvoltare; ştiu ce-i interesează în primul rînd pe cititori, ce le este necesar, ce să le recomande. În actuala ediţie a „Lunii cărţii la sate" ei vor avea prilejul să organizeze dezbateri pe marginea cărţilor nou apărute, discuţii strîns legate de problemele concrete ale muncii oamenilor, să stimuleze circulaţia şi mai intensă a marilor valori din patrimoniul clasic şi contemporan, naţional şi universal al literaturii politice, beletristice şi ştiinţifice.

Un dialog eficient între cititorii satelor şi autorii cărţilor va avea loc în toate regiunile ţării. Scriitorii şi redactorii din edituri vor asculta în aceste consfătuiri părerile şi sugestiile ţăranilor cooperatori, ale mecanizatorilor, ale intelectualilor asupra tematicii lucrărilor editate, conţinutului şi stilului acestora, asupra prezentării lor grafice. Editurile organizează anul acesta 90 de consfătuiri la sate.

Pe agenda actualei ediţii a „Lunii cărţii la sate" sînt înscrise şi acţiunile de difuzare pe cale comercială a volumelor din literatura politică, beletristică şi ştiinţifică.

Alături de librarul satului — din ce în ce o călăuză mai competentă a cititorului, pe care-l orientează în alegerea cărţii — stă difuzorul voluntar. De la o ediţie la alta a acestei tradiţionale manifestări s-a dezvoltat mişcarea voluntară de difuzori. În 1965 peste 10 000 difuzori voluntari — cadre didactice, bibliotecari, alţi activişti săteşti — au desfăşurat o diversă şi rodnică activitate. Valoarea cărţilor difuzate la sate în cursul anului trecut se ridică la 67 milioane lei, ceea ce reprezintă o creştere de 288 la sută faţă de anul 1960.

Ca şi în alţi ani, „Luna cărţii la sate" prilejuieşte organizaţiilor U.T.C. o sporită contribuţie la antrenarea tinerilor la lectură, răspunzînd prin forme interesante şi eficiente dorinţei acestora de a acumula şi aprofunda noi cunoştinţe politice, culturale şi ştiinţifice.

Majoritatea bibliotecarilor noştri de la sate, a difuzorilor de carte sînt tineri. Ei trebuie să simtă responsabilitatea ce le revine în aceste zile pentru ca nestematul preţios al culturii şi ştiinţei — cartea — să ajungă în mîinile fiecărui tînăr şi vîrstnic dîndu-i ajutor de bază în muncă şi în viaţă.

Alături de colocviile antrenante ce se vor desfăşura la biblioteci, la căminele culturale, colectivele artistice amatoare au prilejul să-şi verifice încă o dată măiestria artistică în confruntarea cu publicul însetat de frumos, creator al frumosului.

„Luna cărţii la sate" are semnificaţia unui important eveniment cultural aşteptat cu interes. Pasionaţii propagandişti ai cărţii îşi vor uni forţele pentru a realiza şi la această ediţie acţiuni noi şi eficiente, cu bogat conţinut educativ, la nivelul cerinţelor actuale ale satului.

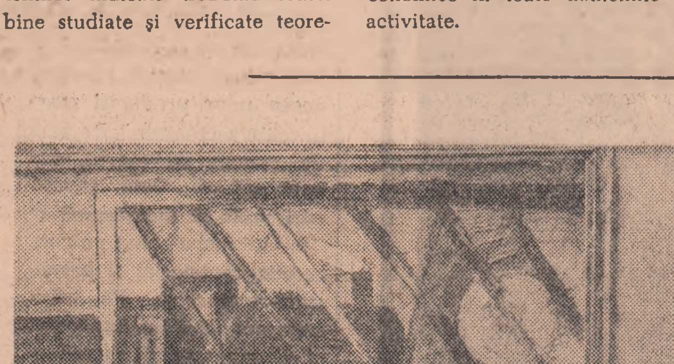

„CURSA DE 15—27" — pictură ulei de Racoveanu Ion, elev, Piteşti. Premiul I

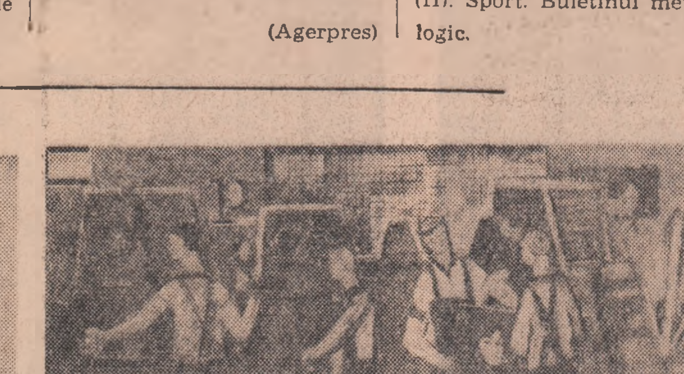

„POLIGRAFIA" — pictură în ulei de Mihai Aştileanu, muncitor tipograf, Cluj. Premiul I

(Din expoziţia amatorilor de la Dalles)

Răsplată şi îndemn

(Urmare din pag. I)

ulei; *Marin Văduva*, pensionar, Bucureşti, „În Deltă" — ulei; *Vasile Florea*, muncitor, C. S. Hunedoara, „Două cetăţi" — ulei.

PREMIUL III: *Aurel Bălan*, maistru, Iaşi, „Peisaj industrial" — ulei; *Ecaterina Pachiţac*, casnică, Sibiu, „Într-o cooperativă" — ulei; *Marian Mustea*, funcţionar, Gherla, „Peisaj industrial" — ulei; *Iosif Bencze*, pietrar, Tg. Mureş, „Pietrari" — ulei; *Gheorghe Negru*, muncitor. I. F. Lereşti, „Exploatare forestieră" — ulei; *Theodor Mihailidis*, muncitor, Şantierul naval Galaţi, „Peisaj urban" — ulei *Nicolaie Ţole*, funcţionar, Alexandria, „Peisaj din Bărăgan" — ulei; *Ion Paloş*, muncitor, I. F. Brezoi, „Odihnă" — ulei; *Mariana Parnia*, casnică, Constanţa, „Flori" — ulei; *Pătru Monea*, economist, Bucureşti, „Satul meu" — ulei; *Ştefan Predoiaş*, tehnician, Bucureşti, „Drumul caprelor" — ulei; *Sevastiţa Crîsnic*, inginer, Sibiu, „Băiatul cu chitara" — ulei; *Dumitru Stătescu*, muncitor, Bucureşti „Case" — ulei.

SCULPTURA

PREMIUL I: Constantin Vasilescu, pensionar, Ploieşti, „Amintiri din copilăria lui Creangă" — lemn; *Gheorghe Mucibabici*, economist, Bucureşti, „Belşug" — lemn;

PREMIUL III: Eugenia Frîncu, medic, Bucureşti, „Ţăran din Cetea" — gips; *Viorel Lungu*, muzeograf, Constanţa, „Somn" — piatră.

SCENOGRAFIE

PREMIUL II: Maria Tinculescu, casnică, Braşov, „Harap Alb" — tempera.

GRAFICA

PREMIUL I: Vlad Frăsina, muncitoare, Săvineşti, „Ilustraţii de basm" — pe sticlă; *Petru Aruştei*, vopsitor, Iaşi, „Hienă" — guaşe; *Valentin Popa*, „Ilustraţii la Dante" — tuş.

PREMIUL II: Gheorghe Dobre, profesor, Alexandria, „Portret" — tuş; *Ana Calotă*, elevă, Buftea, „Ciclu de desene" — tuş; *Gheorghe Bociu*, miner, Lupeni, „Miner" — linogravură; *Minerva Pis*, casnică, Lupeni „Oşeni" — linogravură.

PREMIUL III: Paul Dorogi, cofetar, Tîrnăveni, „Măturători" — tuş; *Lazăr Hegheduş*, tinichigiu, Lupeni, „Roade" — linogravură; *Ion Balaş*, sudor, Lupeni, „Labirint subteran" — linogravură; *Marieta Lungu*, profesoară, Constanţa, „Fata din Tuzla" — tuş; *Dumitru Cursaru*, sondor, Ploieşti, „Portret" — acuarelă.

ARTA DECORATIVA

PREMIUL I: Lungu Al. Ionescu, economist, Bucureşti, „Păunul" — metal; Şcoala populară de artă, Giurgiu, „Ţesături"; *Iren Niţescu*, casnică, Bucureşti, „Păpuşi".

PREMIUL II: Eugenia Marcu, învăţătoare, Lugoj, „Logodnici" — metal.

PREMIUL III: Ion Păunescu, laborant, Bucureşti, „Păsări în Deltă" — os; *Paul Firu*, tehnician, Bucureşti, „Cerbul" — Plexiglas; *Anton Ciobanu*, ceramist, Hemeiuş-Bacău, „Masă" — mozaic.

În afara acestora, au fost acordate următoarele premii speciale:

PICTURĂ: Paul Dorofei, elev, Bucureşti, „Peisaj" — ulei, premiul Uniunii Artiştilor Plastici; *Florin Marfă*, electrician, Iaşi, „Oţelari" — ulei; premiul revistei „Clubul"; *Ioan Grigorescu* medic, Cîmpulung, „Peisaj argeşean" — ulei, premiul revistei „Îndrumătorul Cultural".

GRAFICĂ: Rodan Dan, tehnician, Piteşti, „Ilustraţii de basm" — pe sticlă, premiul revistei „Arta Plastică".

De asemenea, juriul a acordat 15 menţiuni pentru lucrări de pictură, 3 pentru sculptură, una pentru scenografie, 6 pentru grafică şi 7 pentru artă decorativă.

(Agerpres)

De ce sub normă?

(Urmare din pag. I)

timp îi şi critic. Le dăm ajutor, le împărtăşim din experienţa noastră, dar nu le putem face nici un rabat de la îndeplinirea sarcinilor de producţie. Trebuie să le cerem să respecte disciplina să depună eforturi alături, de noi toţi.

Este limpede că unii dintre tinerii absolvenţi nu-şi îndeplinesc planul datorită acelor cauze care ţin de lipsa de pricepere, de experienţă, de disciplină în muncă. Este necesar ca fiecare tînăr — în funcţie de greutăţile pe care le are, de specificul acelor greutăţi — să fie ajutat cu toată solicitudinea de către muncitorii cu mai multă experienţă şi pregătire profesională.

Analizînd cauzele pentru care unii tineri absolvenţi rămîn sub plan, întîlneşti şi alte aspecte:

— Am umblat două zile după un universal de strung — mărturiseşte Mircea Golumbeanu.

— Eu n-am încă dulap unde să-mi păstrez în ordine sculele — relevă Marin Ionescu.

La Uzina „Electromagnetica" cînd a fost angajat, Mircea Goman, a fost repartizat să lucreze pe un strung mic, care execută automat şuruburi, unde sînt puşi să lucreze, de obicei, muncitorii necalificaţi.

— Mi s-a promis — spune Goman — că după o lună de zile voi fi trecut pe un strung universal. Au trecut de atunci vreo şase şi tot aici am rămas. Dar ceea ce mă împiedică direct să-mi realizez planul este faptul că maşina pe care lucrez este uzată. Se defectează foarte des şi sînt nevoit să stau ore în şir degeaba. Pierd şi eu, pierde şi uzina.

Asemenea situaţii şi altele, existente în număr mai mare sau mai mic, devin o frînă în activitatea secţiilor, reprezintă cauze pentru care unii tineri absolvenţi nu-şi îndeplinesc planul de producţie. Privită dintr-un unghi strict personal problema îndeplinirii sarcinilor de producţie priveşte, evident, pe tînărul în cauză; în ultimă instanţă tocmai salariul lui este afectat. Dar tînărul acesta are de îndeplinit totodată o părticică din planul uzinei. Se impune de aceea o cît mai bună organizare a activităţii în producţie a noilor muncitori — lucru cerut de însăşi activitatea generală a uzinei respective.

...Apreciind în mod just situaţia în care se află tinerii absolvenţi comitetul U.T.C. de la Uzina „Autobuzul" a organizat o consfătuire de analiză a activităţii în producţie a acestora. Dezbaterile care au avut loc cu acest prilej s-au încheiat prin stabilirea unor măsuri. Printre ele se remarcă cîteva privind pregătirea profesională în continuare a tinerilor absolvenţi. La Uzina „Vulcan" la secţia mecanică uşoară, organizaţia U.T.C. a pregătit recent o adunare cu toţi utecistii. Gheorghe Mircea, Eugen Teoader şi Ion Enache au fost criticaţi pentru numeroasele lor abateri de la disciplina de producţie. Exemplul lor a constituit miezul unei vii dezbateri.

Iată deci cîteva acţiuni demne de a fi subliniate.

Fără a spune însă că problema a fost omisă din preocupările organizaţiilor U.T.C. din cele trei uzine, trebuie să precizăm că măsurile privind educaţia complexă a celor mai tineri muncitori sînt încă insuficiente. Organizaţiile U.T.C. mai au încă multe de făcut în special pentru combaterea anumitor concepţii greşite manifestate de unii absolvenţi în privinţa muncii, a disciplinei. Este adevărat, absolvenţii vin din medii diferite, unii de la sate, şi nu toţi sînt obişnuiţi cu spiritul de muncă din uzină. Din această cauză nu trebuie să le facem însă concesii, ci dimpotrivă. Ei trebuie criticaţi pentru abaterile ce le săvîrşesc, ajutaţi cu grijă să înţeleagă bine răspunderile deosebite ale muncitorului. Marian Ionescu, acelaşi tînăr care se plînge că nu i se asigură condiţii bune de lucru obişnuieşte ca în schimbul de noapte să părăsească maşina şi să-şi caute undeva un culcuş pentru cîteva ore. Actul repetat şi de alţi absolvenţi este inadmisibil. Membrii birourilor organizaţiei U.T.C. închid însă ochii în loc ca astfel de cazuri să le pună în atenţia utecistilor, să le dezbată cu întreaga masă de tineri criticînd cu fermitate pe cei care încalcă elementarele reguli ale disciplinei în muncă. Constantin Spasinovici din secţia matriţerie a Uzinei „Electromagnetica" are numai pe luna decembrie 17 întîrzieri şi 5 absenţe. În afara maistrului, nimeni nu i-a reproşat aceste lipsuri. Valentin Stoiculescu a lipsit nemotivat 20 de zile într-o perioadă de 3 luni. El a început să înţeleagă că „merge", că poate trage chiulul neobservat. Se poate spune că tocmai lipsa de combativitate a organizaţiei U.T.C. îi favorizează formarea unor astfel de concepţii.

La unii tineri din sectorul mecanic II al Uzinei „Autobuzul" — de pildă — se manifestă tendinţa de a absolutiza preocupările şcolare în dauna activităţii de producţie. O statistică arată că din cei 25 de tineri aflaţi cu planul de producţie neîndeplinit — 20 sînt elevi la seral.

Iată şi o părere „concretă" în această problemă:

— Ştiu eu... poate că nici nu trebuia să mă duc la şcoala profesională. Să fi început din capul locului cu liceul. Dar m-am gîndit că e bine să ai o meserie. Acum să fac liceul, pe urmă văd eu încotro..

Aparţine lui Vasile Aeoadei în vîrstă de 17 ani; unul din cei criticaţi pentru neîndeplinirea sarcinilor de producţie. Putem înţelege că la vîrsta lui o asemenea bîlbîială îşi are explicaţia şi în influenţa pe care o exercită unii părinţi prea „grijulii". Şi nu greşim. Iată ce a răspuns la observaţiile despre comportarea lui Marin Vîrgil în secţie, mama sa:

— Face şi el ce poate. Trebuie să se ocupe serios de şcoală, e doar în clasa a X-a...

Toată lumea e de acord să se ocupe serios de şcoală. Dar ce facem că aici nu-şi îndeplineşte sarcinile de plan? i s-a replicat atunci.

— Păi dacă nu-şi îndeplineşte planul îi daţi salariul mai mic. Şi nu-i nici o nenorocire: cîştig eu destul.

În celelalte locuri vizitate alte cazuri, concepţii asemănătoare.

— Nicolae Cojocaru „e băiatul mamei" — spune maistrul Ştefan Bănică din matriţeria Uzinei „Electromagnetica". Adică este cocoloşit, acoperit de părinţi care îşi dau prea puţin seama de faptul că băiatul lor poate să poarte pe proprii umeri răspunderea de muncitor.

— Băieţii de la seral lucrează cel mai slab — declară maistrul principal Nicolae Boancă din secţia mecanică uşoară a Uzinei „Vulcan".

Am dori cu toţii ca tînărul care merge la seral să fie cu adevărat un muncitor seralist şi nu un seralist muncitor. Dar oricum, deocamdată rămîn faptele. Ele atrag cu seriozitate atenţia organizaţiei U.T.C. asupra rolului ei în educaţia acestor tineri nou veniţi în uzină. A le cultiva dorinţa fierbinte de a deveni muncitori adevăraţi, cu înalte calităţi morale a-i ajuta să-şi însuşească aceste calităţi, este neîndoielnic o sarcină de prim ordin a organizaţiei U.T.C.

Peste creste a nins zile în şir cu multă generozitate. Iar în ultimele zile zăpada a devenit parcă mai abundentă. Vîntul a suflat toată noaptea şi în zori cerul a rămas senin. Razele soarelui se răsfiră în mii de adevărate diamante care-ţi iau privirile cu strălucirea lor. Ca în fiecare zi, au sosit grupuri masive de oameni ai muncii care îşi petrec concediul de odihnă sau sfîrşitul săptămînii în această împărăţie a înălţimilor imaculate. Cunoscuta cabană „Vîrful cu dor", ca dealtfel toate aşezămintele turistice din munţii noştri, şi-a dovedit şi de data aceasta ospitalitatea

CORVINEŞTII

Din legendele şi tradiţiile poporului nostru

de Alexandru Mitru

Dintre cele trei ţări româneşti — după ce Muntenia şi Moldova şi-au dobîndit neatîrnarea — numai Transilvania a rămas dependentă, împotriva voinţei poporului băştinaş.

Românii din Transilvania au continuat însă să lupte pe de-o parte pentru drepturile ce li se cuveneau pe pămîntul moştenit de la daci, pe de alta pentru apărarea căminelor ameninţate de invaziile din afară, cum au fost cele tătăreşti şi, mai tîrziu, otomane.

În a doua jumătate a secolului al XIV-lea se făcuse renumit, în numeroase bătălii date pentru apărarea Transilvaniei, cneazul român Voicu. Meritele acestuia trebuie să fi fost remarcabile, de vreme ce însuşi Sigismund de Luxemburg găseşte cu cale să-l înnobileze în anul 1409, dăruindu-i totodată drept feudă domeniul Hunedoarei.

Plecat mereu la luptă din porunca suzeranului, Voicu nu dispunea de răgazul necesar să-şi viziteze familia. De aceea, se spune într-o legendă că dorind să-şi vadă copilul, pe nume Ioan sau Iancu, ce crescuse mărişor, şi-a rugat soţia să i-l aducă la Buda. Ea i-a dat ascultare şi, drept ocrotitor în călătoria lungă şi primejdioasă, pe atunci, de la Hunedoara la Buda, l-a luat pe fratele său.

Ajungînd într-o pădure, fiindcă era miez de vară şi cald, au făcut un popas. Mama s-a culcat la umbra unui copac, lăsîndu-i copilului, să se joace, inelul din deget (inel pe care Voicu i-l dăruise soţiei sale la naşterea lui Iancu).

Culcîndu-se, mama aţipi. Fratele ei pornise prin pădure să vîneze vreo sălbăticiune pentru masa de prînz. Deodată, un corb, ademenit de strălucirea inelului, ce îi căzuse copilului în iarbă, se repezi, îl apucă în cioc şi zbură pe o ramură a copacului. Copilul îl strigă pe unchiul său în ajutor. Acesta se înapoie repede şi punînd o săgeată în arc dobori corbul. (Legenda caută să explice, cu mijloacele genului, stema casei de Hunedoara — corbul cu un inel în cioc — şi numele familiei lui Voicu: Corvineştii).

Ajungînd apoi la Buda, Iancu a fost dat la învăţătură, unde s-a remarcat prin inteligenţa strălucitoare şi străduinţa lui şi a deprins meşteşugul armelor — meşteşug în care i-a întrecut cu mult pe toţi ceilalţi oameni de oaste din Transilvania şi din întreg regatul maghiar.

Ca urmare, Iancu Corvin a obţinut pe rînd cele mai înalte demnităţi: ban al Severinului, voievod al Transilvaniei şi în cele din urmă guvernator al Ungariei.

*„Sub conducerea lui Iancu de Hunedoara, lupta antiotomană a înregistrat mari succese, care, împreună cu cele repurtate de Vlad Ţepeş şi Ştefan cel Mare, au întîrziat cu peste o jumătate de secol pătrunderea turcilor în Europa centrală. Această luptă a avut un larg caracter popular, atît prin participarea maselor ţărăneşti, cît şi prin colaborarea popoarelor din sud-estul continentului la acest mare efort de apărare împotriva cotropirii otomane, ce reprezenta o formă din cele mai grele ale opresiunii şi exploatării feudale. Prin punerea talentului său militar şi de om politic în slujba acestei cauze juste, Iancu de Hunedoara se ridică în rîndul personalităţilor de seamă din istoria patriei noastre şi din istoria universală. El a fost primul conducător de stat care, pentru a face faţă primejdiei otomane, a încercat să creeze un sistem politic bazat pe strîngerea legăturilor dintre cele trei ţări româneşti, determinate de dezvoltarea relaţiilor lor economice şi de interesele comune ale apărării lor împotriva turcilor". *)*

Intrat de timpuriu în legendă, cum am văzut, acest mare român este şi eroul unor cîntece populare răspîndite pînă departe peste hotare. În Bosnia, de pildă, era un cîntec potrivit căruia, în tinereţe Iancu era în stare, ca un alt Hercule, să vîneze fiare: lupi de haită, urşi sau mistreţi, numai cu mîinile goale. Într-o baladă dalmaţiană se cînta că pe un paşe turc, care a încercat să-i răpească iubita, Iancu l-a tăiat dintr-o singură lovitură de sabie, despărţindu-i trupul în două, din creştet pînă în tălpi.

O legendă arată că în ajunul luptei, sfîrşită victorios cu faimosul Mezid-bey, la Poarta de Fier transilvăneană, un ofiţer l-a întrebat pe Iancu dacă într-adevăr armatele turceşti erau de cîteva ori mai numeroase decît cele transilvănene, aşa cum se zvonise.

— Astfel poate vorbi numai un fricos! i-a replicat cu asprime Iancu. Aştept să fiu întrebat unde se găsesc oştile turceşti şi nicidecum cît sînt ele de numeroase.

Puţin mai tîrziu — după ce „românii s-au adunat în număr mare şi au ales drept căpitan al lor pe Iancu de Hunedoara", cum notează cronicarul burgund Wavrin, alăturîndu-şi forţele celor ungureşti, în vederea combaterii duşmanului comun — se zice că viteazul a fost sfătuit de comandantul micii flote apusene, venită în ajutor, să nu înceapă lupta cu turcii, fiindcă sînt prea mulţi şi îl vor copleşi.

— Cine vrea să învingă mulţi, trebuie să aibă curajul să se lupte cu mulţi, — a răspuns însă neclintit acest dîrz „căpitan al românilor".

Tot aşa de semnificativă este şi legenda în care se povesteşte că în luptele de la Belgrad, din anul 1456 — lupte unde armatele otomane au fost zdrobite — un diplomat papal l-ar fi iscodit pe Iancu să-i mărturisească cîţi oşteni dispunea.

După moartea eroului — survenită la Belgrad din cauza ciumei care bîntuia cu furie — în timp ce în întreaga Europă se sărbătorea cu entuziasm marea lui biruinţă împotriva lui Mahomed al II-lea — la un interval nu prea lung, fiul său Matei, în semn de recunoaştere a marilor calităţi ale Corvineştilor, a fost ales de dietă ca rege al Ungariei.

*) Istoria României — Editura Academiei, vol. II, pag. 446.

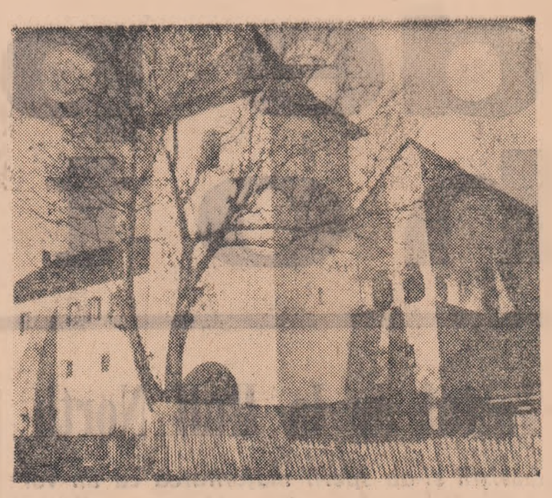

Un vechi monument de artă feudală

Citadela Govora

Citadela Govora, cu biserica din interior, este un vechi şi valoros monument de artă feudală. El datează de pe la sfîrşitul secolului XV-lea, prima construcţie fiind ridicată de Radu cel Mare (1496—1508), vlăstar din familia Basarabenilor.

Incendiat şi devastat de turci, în mai multe rînduri, este reconstruit în prima jumătate a secolului XVII de Matei Basarab (1632—1654), care căuta să dea stilului arhitectonic şi pictural caracterul culturii naţionale din acel timp.

Spre finele secolului al XVII-lea, Constantin Brîncoveanu (1688—1714), om de înaltă cultură, iubitor al creaţiilor artistice şi ctitor al multor aşezăminte din zona subcarpatică în frunte cu valorosul monument de artă brîncovenească — mînăstirea Horezu — reface mînăstirea şi citadela Govora. El adînceşte stilul arhitecturii şi picturii murale, dîndu-i caracterul culturii şi artei naţionale, înălţată la un nivel superior, impunînd un stil: stilul brîncovenesc.

Reconstruit şi reînnoit de atîtea ori, acest monument este astăzi un complex de stiluri, în care apare, pe lîngă stilul vechi bizantin (chipuri uscate de asceţi) şi altul neobizantin cu chipuri umanizate. În acelaşi timp părţii vestimentare i se acordă o atenţie deosebită şi este reprezentată fastuos şi bogat, după modelul garderobei voevodale şi boiereşti.

Ca şi alte aşezăminte (Horezu, Cozia, Tismana — în Muntenia; Putna, Moldoviţa, Dragomirna — în Moldova lui Ştefan cel Mare) şi Mînăstirea Govora a fost înconjurată cu ziduri de fortăreaţă şi contraforturi pentru a putea fi folosită ca loc de refugiu şi apărare în timpul invaziilor turceşti.

În acelaşi timp, acestea fiind şi locuri de odihnă pentru voevozi şi curteni, ele au fost prevăzute cu cerdacuri şi foişoare interioare şi exterioare, ale căror stîlpi şi balustrade au fost artistic sculptate în piatră, ridicînd la rang de artă superioară meşteşugul popular al dăltuirii lemnului.

În răstimpurile de linişte aceşti voevozi, cu dragoste de neam şi limbă strămoşească, au adus de peste Dunăre călugări vestiţi pentru cultura lor (Macarie, Nifon) care au tipărit primele cărţi în limba românească cu frumoase chenare şi frontispicii (Psaltira în 1637, Pravila — 1640 etc.). Aici a fost înfiinţată deci prima tiparniţă din ţară, urmată de aceea de la Tîrgovişte, Mînăstirea Dealului, mai aproape de Scaunul domniei.

Astăzi acest monument istoric este renovat şi repus în valoare. El reprezintă o mare valoare istorică şi artistică pentru cunoaşterea trecutului nostru.

AUREL BALABAN

Lupul şi-a schimbat năravul

„Lupu-şi schimbă părul, dar năravul ba", spune un vechi proverb. De-alungul anilor, nu se cunosc prea multe excepţii de la această zicală înţeleaptă. Se pare, însă, că, din cînd în cînd, mai sînt. Una o relatăm mai jos.

Un paznic de vînătoare, Traian Sigmirean, din comuna Şieu Odorhei, raionul Bistriţa, regiunea Cluj, în peregrinările sale a descoperit, într-o scorbură „locuinţa" unei familii de lupi. Din întreaga familie n-a mai rămas decît un pui, pe care l-a luat în grijă paznicul de vînătoare. Supraviţuitorul n-a simţit lipsa părinţilor. Era bine îngrijit, şi în scurt timp s-a obişnuit cu animalele domestice, manifestînd pentru acestea chiar prietenie.

Paznicului de vînătoare îi era foarte credincios, însoţindu-l tot timpul. Crescuse mare, devenise voinic şi nu-i lipsea nici inteligenţa. Odată, cînd erau apele mari, cineva căzuse în valuri. Fără să ezite, s-a aruncat în apă, îl prinse pe cel care era gata să se înece de gulerul hainei şi înotă cu el la mal. Pentru oricine este foarte riscant să încerce să-i facă vreun rău stăpînului lui. La început, avertizează, arătîndu-şi colţii, apoi muşcă. Acelaşi ataşament îl dovedeşte faţă de toţi membrii familiei lui Sigmirean.

Din cînd în cînd, pe lupul ajuns acum la maturitate, îl prinde uritul. Începe să urle prelung şi nu-l mai mulţumeşte nimic. Atunci este dus în pădure şi i se dă drumul din lanţ. Lupul aleargă mult timp, dar se întoarce ascultător la stăpîn.

În ultimul timp, paznicul de vînătoare şi l-a făcut tovarăş nedespărţit al călătoriilor prin pădure. După cum e şi firesc, are reale „aptitudini" pentru vînătoare. Numai că în unele cazuri e puţin nechibzuit. Odată a atacat o vulpe rănită, fără nici o măsură de prevedere. În „legitimă apărare", vulpea i-a înfipt ghiarele în bot, gata-gata să-l lase fără ochi. Asemenea întîmplări nu nu s-au mai repetat. Vulpile i-au devenit cei mai aprigi duşmani şi de atunci nu i-a mai scăpat nici una cu viaţă.

Lupul îşi continuă îndeletnicirea alături de stăpînul lui. Pe zi ce trece, învaţă tot mai multe lucruri, dovedindu-şi ataşamentul pentru om în împrejurări neaştepte. Deşi s-a întîlnit cu alţi lupi, nu a renunţat la viaţa de relativă captivitate.

I. RUS

Însemnări

• Oţelar automat

La Institutul de cercetări ştiinţifice pentru aparate şi dispozitive de automatizare din Tbilisi (U.R.S.S.) s-a realizat un sistem cibernetic de comandă a proceselor de elaborare a oţelului în cubilouri. Instalaţia se compune din calculatoare electronice speciale şi dispozitive de comandă. „Creierul ei electronic" efectuează rapid toate operaţiunile necesare în vederea găsirii metodelor celor mai potrivite pentru elaborarea oţelului.

Dispozitivele de comandă întocmesc automat reţeta încărcăturii de materiale pe baza calculului matematic, dozează cu precizie amestecul şi-l introduc în agregate.

• Un nou mineral antarcticitul

Doi japonezi, Teyauga Torli şi Joyo Ossaka au descoperit în mijlocul Antarcticei un mineral necunoscut pînă acum. Din punct de vedere chimic este vorba de clorură de calciu cristalizată cu şase molecule de apă.

Această descoperire surprinzătoare, într-o epocă în care mineralele sînt bine cunoscute, se explică prin natura foarte particulară a formaţiilor în care antarcticitul a fost găsit. Este vorba de un bazin natural înconjurat cu coline morenice şi conţinînd apă cu o foarte mare concentraţie în săruri.

• Avion de 1000 de locuri

Firma „Douglas" din S.U.A. proiectează un avion cu reacţie care să poată transporta 1 000 de pasageri. Greutatea totală a acestui avion ar urma să fie de 350 t, iar viteza — de cca 880 km/h. În ciuda greutăţii sale mari, avionul va putea decola şi ateriza de pe orice aerodrom.

• „Ochi magic" meteorologic

Dr. Bela Tardos, de la Institutul meteorologic din Budapesta, a construit un nou aparat cu ajutorul căruia se pot obţine date precise în legătură cu condiţiile meteorologice. Cu ajutorul acestui aparat se execută în fiecare minut un film de scurt metraj referitor la întregul firmament (de la orizont la orizont). Aceste filme sînt prezentate o dată la patru ore, astfel încît în cursul observaţiilor asupra modificărilor atmosferice de pe cer meteorologii vor putea efectua o analiză precisă a cauzelor acestor modificări.

Exploatarea de probă a acestui aparat a început cu cîteva luni în urmă şi pînă în prezent rezultatele sînt satisfăcătoare.

MERIDIAN ŞTIINŢIFIC

• Scalpetul viitorului

Scalpetul chirurgului viitorului va fi probabil format dintr-un jet subţire de gaz ionizat, foarte cald. Un jet de acest fel poate fi limitat şi modelat cu o precizie extremă prin cîmpuri magnetice. El va avea o putere de tăiere practic nelimitată, inclusiv asupra oaselor. Sîngele nu va mai curge în cursul intervenţiilor chirurgicale.

• S-a redus viteza de rotaţie a Pămîntului?

Astronomul elveţian F. Egger a comunicat la recenta conferinţă anuală a Societăţii astronomice care s-a ţinut la Eisenach (Turingia) că începînd din anul 1963 viteza de rotaţie a Pămîntului în jurul axei sale s-a micşorat după creşterea temporară din anii 1961-1962

În prezent, această viteză este cu 0,3 sec. pe an mai mică decît anterior. Între anii 1956—1960 viteza de rotaţie a Pămîntului a fost constantă.

Fotografia românească peste hotare

Fotografia românească va duce anul acesta mesajul ei artistic şi în alte ţări. Asociaţiei i-au fost solicitate expoziţii şi colecţii de fotografii de către R. P. Chineză, Franţa, R. D. Germană, R. P. Ungară, U.R.S.S. Artiştii fotografi din ţara noastră au fost invitaţi încă de pe acum la 50 de saloane internaţionale din întreaga lume. În acelaşi timp, se fac pregătiri în vederea participării la expoziţia organizată cu prilejul celui de-al IX-lea Congres al Federaţiei internaţionale de artă fotografică, ce va avea loc în vară la Moss, în Norvegia.

După aprecierea ing. Silviu Comănescu, secretar general al Asociaţiei, toate aceste invitaţii sînt rezultatul succeselor pe care le-a obţinut fotografia românească şi în anul care a trecut. În 1965 Asociaţia a participat la peste 90 de saloane internaţionale din cele circa 120 cîte s-au organizat în întreaga lume. Cu aceste prilejuri Asociaţia şi artiştii fotografi români au primit circa 50 de distincţii.

(Agerpres)

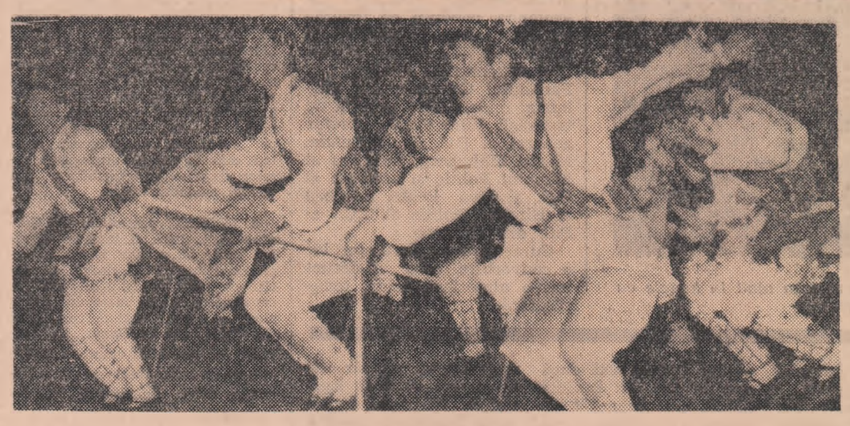

În vîrtejul dansului popular: căluşarii!

Scenă din spectacolul „Ploaie" de W. S. Maugham, în premieră pe ţară la Teatrul de stat din Sibiu

Foto: AGERPRES

Procedee de topire a gheţii

Oamenii de ştiinţă din Canada, pentru a grăbi topirea stratului de gheaţă în porturile navale nordice, recurg la instalaţii de compresoare care pompează aer pe fundul apei. Bulele de aer ridicîndu-se antrenează straturile de apă mai calde de la fund care grăbesc topirea gheţii.

Graţie procedeului descris mai sus, s-a reuşit, într-un interval de timp scurt, să se micşoreze în golful Cambridge stratul de gheaţă de la 1,3 m la 15 cm.

PE TEME ŞTIINŢIFICE

Izvorul viitoarei chimii-plasma

Multă vreme, oamenii de ştiinţă spuneau că există doar trei stări de agregare a materiei: solidă, lichidă şi gazoasă. Ştiinţa modernă a demonstrat, însă, că mai există o a patra, cea mai frecventă din Univers: o stare a unor gaze ionizate, în care numărul de sarcini electrice negative este aproximativ egal cu numărul de sarcini pozitive.

Cu alte cuvinte, plasma este un gaz format din electroni, ioni şi atomi.

Pentru ce trezeşte această formă a materiei un interes atît de larg, în numeroase domenii ale ştiinţei, de la chimie la astronomie?

Înainte de a răspunde la această întrebare, vă invităm să faceţi, împreună cu noi, o scurtă plimbare în lumea plasmei, cu scopul de a cunoaşte felul în care poate lua naştere aceasta şi a afla motivele pentru care planeta noastră reprezintă unul din puţinele locuri ale universului, în care ea se află în cantitatea cea mai mică.

Cauza principală a acestei cantităţi mici de plasmă pe pămînt este faptul că Pămîntul e o planetă rece. Într-adevăr, una din metodele principale de obţinere a plasmei este ridicarea materiei la temperaturi ridicate. La temperaturi de mii, zeci de mii de grade sau şi mai mult, atomii care formează gazele devin foarte agitaţi; mişcările lor dezordonate îi fac să se ciocnească adesea între ei. În cursul acestor ciocniri, se smulg electronii din învelişul atomilor şi astfel rezultă acel amestec care caracterizează plasma.

Un alt mijloc — cel utilizat în tuburile fluorescente sau în reclamele luminoase — este reprezentat de ionizarea gazelor în cîmp electric. Această formă de plasmă se numeşte **plasmă rece.**

Oamenii cunosc plasma din cele mai vechi timpuri. Această afirmaţie poate să provoace nedumerirea, mai ales datorită contrastului cu frazele în care arătam că este vorba de o descoperire a ştiinţei moderne.

În realitate, plasma — deşi foarte rar — se poate întîlni şi în mod natural pe pămînt. Cînd pe cer se adună norii de furtună şi apar fulgerele şi trăznetele, pe drumul acestor descărcări electrice măreţe se formează — pentru un timp scurt — plasma. De asemenea, aurorele polare, aceste minunate draperii colorate care plutesc la înălţimi cuprinse între 50 şi o mie de kilometri, deasupra regiunilor polare, sînt formate tot din plasmă.

Pentru că vorbim despre formele naturale sub care se găseşte plasma în natură, să nu uităm de faptul că majoritatea corpurilor cereşti, stelele, organizate în galaxii, sînt alcătuite din materie în formă de plasmă izotermă.

Şi acum, înapoi pe pămînt!

Am amintit pe scurt despre una din formele cele mai curente sub care se întîlneşte plasma în viaţa de toate zilele: iluminatul. Tuburile fluorescente sînt tuburi în care se află un gaz inert, de exemplu argon, la o presiune destul de scăzută. La capetele tubului se aplică o anumită diferenţă de potenţial electric. Descărcarea electrică care se produce, face ca gazul să ia starea de plasmă, adică să se ionizeze.

O altă utilizare recentă a plasmei este aşa-numitul **„plasmatron".** Într-un gaz (argon, azot, hidrogen etc.), menţinut de data aceasta la temperatură normală, se produc descărcări electrice care-l aduc la starea de plasmă. Plasma iese sub forma unui jet printr-un orificiu. **Un jet de plasmă de acest tip poate atinge, în centru, pînă la 50 de mii de grade Celsius!**

Plasmatroanele sînt folosite azi în sudură, mai ales aceea a unor metale ca aluminiul, magneziul sau altele care nu pot fi lipite prin mijloacele obişnuite. De asemenea, plasmatronul este întrebuinţat şi pentru tăierea metalelor foarte dure, pentru a topi stîncile, betonul etc. Piesele avioanelor care vor zbura cu viteze de mii de kilometri pe oră sînt încercate tot cu ajutorul acestui aparat modern, bazat pe utilizarea plasmei.

Plasma poate fi folosită şi pentru producerea de energie electrică, întrebuinţîndu-se generatorul magnetohidrodinamic. Termenul „hidro" nu trebuie să ne inducă în eroare: aici nu este vorba de apă. În calea jetului de plasmă, se aşează doi electrozi care adună sarcinile pozitive — unul din ei — şi sarcinile negative — celălalt. Între aceste plăci se creează astfel o diferenţă de potenţial care se utilizează pentru a da naştere curentului electric.

De asemenea, se caută şi alte procedee prin care generatoarele de plasmă să fie folosite pentru a obţine curentul electric. Avantajul mare al acestor dispozitive este randamentul lor ridicat.

În sfîrşit, să nu uităm că astăzi chimia caută să utilizeze plasma pentru a obţine noi substanţe încă neîntîlnite, sau substanţe vechi, dar cu un randament sporit. Este vorba despre aşa-numitele „reactoare cu plasmă". Astfel, se poate obţine acetilenă din gaz metan, aducînd acest din urmă gaz în starea de plasmă. Procedeul este folosit în ţara noastră la Borzeşti şi la Rîşnov. Oamenii de ştiinţă arată că plasma este izvorul chimiei viitorului, posibilităţile ei în această direcţie fiind pentru moment abia răsfoite!

În sfîrşit, să nu uităm că oamenii au izbutit să obţină, pentru fracţiuni de secundă, plasmă la temperaturi de peste 5 milioane de grade Celsius. Se pune astfel baza folosirii reacţiilor termonucleare dirijate. Iar de aici, se înlănţuie rezolvări visate pînă acum doar de scriitorii de anticipaţie: schimbarea climei pe glob, furnizarea unui izvor uriaş de energie industriei, modificarea geografiei în folosul omului.

LEONID PETRESCU

de peste hotare

Testul de la Hull North

Laburiștii și-au sporit majoritatea cu un vot

Rezultatul de la Hull North este apreciat de presă și de cercurile politice britanice ca succes important al laburiștilor. În ciuda echilibrului de forțe existent în această circumscripție electorală, totuși candidatul laburist J. K. McNamara a înregistrat o majoritate de peste 5 300 de voturi.

Din analiza scrutinului se constată că voturile conservatorilor au rămas la același nivel ca în alegerile generale din 1964, în timp ce laburiștii înregistrează o neașteptată deplasare de 4,5 la sută în favoarea lor, iar liberalii primesc o nouă și grea lovitură numărînd de data aceasta mai puțin de 3 000 de voturi (față de 7 570 în 1964).

Cercurile conservoatoare înclină să creadă că sporirea majorității laburiste la Hull s-ar datora mai ales alegătorilor liberali, care ar fi retras sprijinul pentru candidata lor d-na. L. Millward, preferîndu-l pe candidatul laburist.

Se calculează că dacă deplasarea de voturi ar fi avut loc în cadrul unor alegeri generale, guvernul laburist ar fi cîștigat ușor asigurîndu-și în Camera Comunelor o majoritate parlamentară de circa 150 de locuri. Deocamdată această majoritate a crescut de la 2 la 3, iar temporar va fi de 4, în urma încetării subit din viață a deputatei conservatoare Edith Pitt (circumscripția electorală Edgbaston).

Profunde sentimente de decepție se semnalează în cercurile conservatoare, care se întreabă acum cui să reproșeze în primul rînd înfrîngerea de la Hull. Ținînd seama de pregătirile intense și desfășurarea bine pusă la punct a campaniei dusă de conservatori, precum și de faptul că, potrivit tradiției, alegerile parțiale sînt de obicei defavorabile partidului aflat la putere, se crede că eșecul conservator poate fi, în general, atribuit disensiunilor — adîncite în ultima vreme — în rîndurile conducerii partidului, a cărei competență politică este din ce în ce mai mult pusă la îndoială. Referindu-se tocmai la acest aspect, ziarul „FINANCIAL TIMES" scrie: „Edward Heath, a cărei capacitate în calitate de lider a fost pusă sub semnul întrebării în unele cercuri ale partidului în lunile recente, ar putea avea acum în față o altă perioadă de dificultăți".

Este pe larg discutată în prezent eventualitatea ca în cercurile Partidului laburist să crească presiunile pentru organizarea cît mai curînd (probabil pentru luna martie) a alegerilor generale, pentru a profita de avantajele propagandistice ale succesului de la Hull.

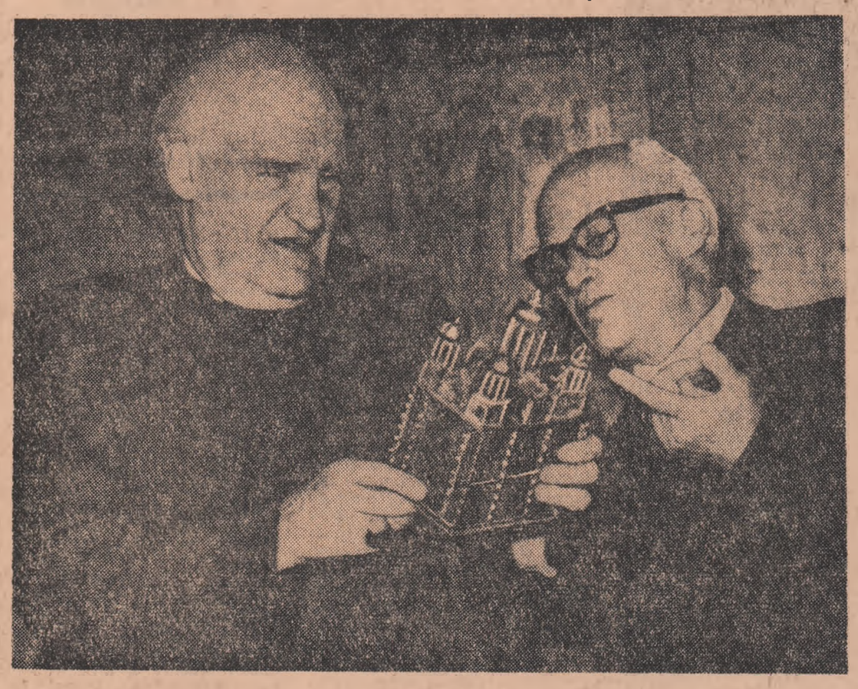

ANGLIA. — La Londra s-a deschis recent o expoziție de artă veche românească. Arhiepiscopul de Canterbury primind explicațiile prof. V. Vătășianu, de la Universitatea din Cluj, referitoare la o casetă de argint datînd din sec. XV

Lupte de amploare în Vietnamul de sud

Forțele patriotice dau puternice lovituri agresorilor

Agențiile de presă au relatat vineri că în ultimele 24 de ore în multe regiuni din Vietnamul de sud s-au desfășurat primele lupte de amploare de la începutul acestui an.

Inițiativa angajamentelor a aparținut, după cum menționa agenția Reuter, „unităților de partizani sud-vietnamezi".

Într-un punct situat la 460 km nord-est de Saigon, elemente ale primei divizii aeropurtate americane au fost surprinse de un foc intens de arme automate. Rapoartele sosite la Saigon nu indicau încă pierderile suferite de americani în cursul acestor lupte. O altă luptă de proporții s-a produs în provincia Phu Yen în momentul în care grupe de asalt, aparținînd brigăzii aeropurtate americane 101, debarcau din elicoptere la nord de localitatea Tuy Hoa, la 380 km nord-est de Saigon. Luptele dintre cele două părți, începute în prinele ore ale dimineții, au continuat pînă vineri la prînz. Forțele Frontului național de eliberare au utilizat împotriva inamicului mortiere și arme automate grele.

Toate agențiile occidentale de presă au informat vineri că efectivul trupelor S.U.A. în Vietnamul de sud a ajuns la 197 000, cărora li se adaugă 56 000 infanteriști marini și aviatori de pe bordul vaselor de război ce operează pe coastele Vietnamului de sud.

VIETNAMUL DE SUD. — Ofițer american rănit în luptele cu forțele patriotice

CE TRANSPORTA „B-52"?

Supoziții privind încărcătura bombardierului atomic american prăbușit în Spania

Două rachete teleghidate cu focoase nucleare, de un model complet nou, s-ar fi aflat la bordul bombardierului atomic american „B-52" care s-a prăbușit în mare, în apropiere de regiunea Almeria, relatează agenția France Presse, citînd surse bine informate din Madrid.

Aceasta, arată agenția, ar explica îndîrjirea cu care forțele americane desfășoară operațiunile de recuperare a resturilor avionului, căzute în mare la 17 ianuarie. Pentagonul ar fi, potrivit aceleiași agenții, hotărît să folosească toate mijloacele pentru recuperarea rachetelor. Tocmai de aceea, flotila americană care participă la operațiuni pare să crească pe zi ce trece, ca și utilajul folosit la cercetări. În afară de două culegătoare de mine, un distrugător, o navă-atelier și două nave echipate special, flotila mai cuprinde numeroase vedete, ambarcațiuni de debarcare, elicoptere și avioane de recunoaștere. La Madrid se consideră că Statele Unite n-ar angaja mijloace atît de importante pentru recuperarea uneia sau mai multor bombe atomice a căror fabricație nu mai constituie un secret real.

În timp ce pe uscat cercetările au încetat, ele continuă zi și noapte pe mare. Se pare, scrie France Presse, că au intervenit anumite dificultăți tehnice care întîrzie recuperarea obiectelor radioactive reperate pe fundul mării. Operațiunile s-ar putea prelungi mult mai multă vreme decît se credea. Agenția U.P.I. anunță că un batiscaf al forțelor navale americane urmează să sosească azi în regiunea accidentului pentru a contribui la scoaterea la suprafață a „obiectelor".

Vizita tovarășului M. Dalea în Finlanda

HELSINKI 28 (Agerpres). — În ziua de 28 ianuarie, delegația Partiduluui Comunist Român la Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist din Finlanda, condusă de tovarășul Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., a făcut o vizită la Comitetul Central al Partidului Comunist din Finlanda, unde a fost primită de tovarășii Ville Pessi, secretar general al P.C. din Finlanda, Martti Malmberg, membru al Biroului Politic și secretar al C.C., și Oiva Lehto, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Finlanda.

Cu această ocazie, a avut loc o convorbire, care a decurs într-o atmosferă caldă, tovărășească.

Pe scurt

● *LA invitația guvernului danez, Vaclav David, ministrul afacerilor externe al R.S. Cehoslovace, va face între 23 și 26 februarie, o vizită oficială în Danemarca, ca răspuns la vizita făcut în Cehoslovacia de P. Haekkerup, ministrul de externe al Danemarcei.*

● LA DELHI a avut loc joi prima reuniune a noului cabinet indian, sub președinția primului ministru, Indira Gandhi. Membrii guvernului au analizat problema lipsei de alimente, resimțită mai ales în statul Kerala, din sudul Indiei. În cursul ședinței cabinetului a fost dezbătută, de asemenea, problema îndeplinirii acordului de la Tașkent privind normalizarea relațiilor dintre India și Pakistan.

● *FOSTUL prim-ministru sud-rhodesian, Edgar Whitehead, stabilit în prezent la Londra, s-a pronunțat în favoarea unei „uniuni" între Rhodesia și Marea Britanie. El a afirmat că aceasta ar fi „unica soluție care i-ar satisface pe rhodesieni". (Prin rhodesieni el înțelegînd, bineînțeles, numai pe coloniștii albi). În declarația sa publicată de săptămînalul „Spectator", de orientare conservatoare, Witehead afirmă că nu crede că „sancțiunile economice adoptate cu scopul înlăturării regimului lui Smith ar fi eficace".*

● *MAREȘALUL Abdel Salam Aref, președintele Republicii Irakiene, l-a primit joi pe ambasadorul Irakului la Teheran, care i-a prezentat un raport complet asupra demersurilor pe care le-a făcut pe lîngă guvernul iranian în vederea reglementării diferendelor dintre cele două țări.*

● SATELITUL interplanetar american „Pioneer-6", lansat la 16 decembrie anul trecut, continuă să furnizeze date științifice privind spațiul interplanetar și unele fenomene ce se petrec în Soare. Potrivit declarației lui John Wolfe, directorul programului științific „Pioneer-6", datele furnizate de acest satelit au permis să se constate că Pămîntul se deplasează printr-o zonă de „furtuni solare". Wolfe a declarat că din cauza „furtunii solare", aparatele științifice de pe „Pioneer-6" înregistrează oscilații diferite privind propagarea razelor cosmice și schimbările din cîmpul magnetic solar.

● FORȚELE patriotice din Guineea Portugheză și insulele Capului Verde au nimicit în cursul lunii decembrie 1965 cîteva subunități ale trupelor colonialiste și au capturat un număr mare de prizonieri, se arată într-un comunicat dat publicității la Dakar. Ca rezultat al acțiunilor militare, patrioții, și-au consolidat pozițiile în regiunea Barro, din nordul Guineei Portugheze.

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

„Prăpastia educației"

„În ciuda hotărîrii Curții Supreme din 1954 și a legislației federale, sistemul american de educație continuă să fie organizat după principii rasiale". Afirmația de mai sus a fost exprimată nu de mult de Jeannette Hopkins, o ziaristă din New York, cu prilejul unei conferințe asupra drepturilor civile organizată la Casa Albă. Savanți, economiști, ziariști, specialiști din diferite domenii de activitate s-au adunat pentru a examina stadiul îndeplinirii măsurilor vizînd lichidarea segregației rasiale și propunerile ce ar trebui să fie făcute în viitor. În ceea ce privește învățămîntul, tabloul înfățișat a apărut în culori întunecate. D-na Hopkins, care a luat cuvîntul în calitate de purtătoare de cuvînt a comisiei pentru studierea progreselor înfăptuite în învățămîntul populației de culoare, a declarat: „În ultimii 11 ani nu s-a petrecut nici o schimbare semnificativă. Se acționează în baza unui sistem birasial. Am ajuns la concluzia că statu-quo-ul nu numai că este menținut dar, în fapt, segregația rasială în nordul țării s-a intensificat".

Dar cum se petrec lucrurile în sudul S.U.A., în statele unde de sute de ani segregația este înscrisă chiar și în legi? „La suprafață — a spus cu prilejul conferinței de la Casa Albă Samuel Nabrit, președintele Universității din Texasul de sud — s-a părea că lichidarea segregației se află în progres. Dar statisticile nu pot da o situație exactă, deoarece în prezent o școală este considerată desegregată chiar dacă în ea se află un singur elev negru...".

„Prăpastia educației", diferența care există între calitatea învățămîntului din școlile și universitățile americane frecventate numai de albi sau numai de negri a fost analizată recent și de ziarul „THE CHRISTIAN SCIENCE MONITOR". „În numeroase regiuni din sudul S.U.A. — scrie ziarul — instituțiile de învățămînt pentru negri se află cu mult în urma acelora pentru albi".

După părerea ziarului „THE CHRISTIAN SCIENCE MONITOR" principala dificultate căreia trebuie să-i facă față școlile frecventate de copiii negri în sudul Statelor Unite este lipsa sprijinului material. „Sprijinul pentru educația negrilor — a declarat dr. Benjamin Mays, președintele Colegiului Atlanta Morehouse — a fost întotdeauna mai mic decît cel pentru albi. Fondurile alocate instituțiilor de învățămînt pentru negri sînt considerabil mai mici decît cele pentru institutele cu o preponderență a albilor". Această problemă a fost examinată și cu ocazia unei conferințe la care au participat reprezentanți ai unor sectoare industriale și ai institutelor de învățămînt pentru populația de culoare. Tema conferinței a fost lipsa personalului calificat din rîndurile negrilor. Cu acest prilej, Harold McFarland, directorul serviciului personal al societății „General Motors" a declarat că „universitățile pentru tinerii de culoare aproape nici nu pregătesc absolvenți pentru a lucra în industrie". El a arătat că din 119 școli superioare pentru negri din sudul S.U.A., numai 7 pregătesc absolvenți în domeniul tehnic și foarte puține pentru funcții economice. Majoritatea absolvenților devin cadre didactice. Dar, după cum subliniază ziarul citat, din cauza lipsei sprijinului necesar „școlile pentru copiii negri sînt de mîna a doua".

„THE CHRISTIAN SCIENCE MONITOR" ajunge la concluzia că în domeniul învățămîntului pentru tinerii de culoare se asistă la „un cerc vicios". „Copiii negri — scrie ziarul — sînt obligați să învețe în școli de mîna a doua, apoi în colegii pentru negri care, de asemenea, sînt de categoria a doua, pentru a ajunge să predea ca învățători de mîna a doua". Tocmai această situație a stîrnit protestul atît de vehement al populației de culoare americane împotriva menținerii legilor și rînduielilor rasiste. Tinerii de culoare din S.U.A. cer lichidarea „prăpastiei educației". Unul din mijloacele propuse Casei Albe îl constituie, după cum arată agenția U.P.I., „aplicarea cu mai multă consecvență a legii asupra drepturilor civile din 1964 care prevede suspendarea tuturor alocațiilor federale în toate domeniile de activitate pentru acele regiuni unde nu sînt respectate prevederile privind lichidarea discriminării rasiale".

I. RETEGAN

„Cravatele negre" din universitățile portugheze

Poliția politică din Portugalia—P.I.D.E.—a arestat zilele acestea la Lisabona și Porto un grup de 29 studenți. Măsura se presupune a fi preventivă, autoritățile vrînd să evite incidentele petrecute anul trecut cu prilejul „Zilei universitare", impusă chiar de guvern.

În universitățile portugheze se celebrează prin tradiție „Ziua studenților" la 24 martie ca zi de luptă pentru revendicările studențimii, de întîlniri și mitinguri. De cîțiva ani, însă, cum autoritățile interzic sărbătorirea acestei zile, studenții își manifestă protestul recurgînd la un fel de grevă mascată — „doliul": ei arborează cu acest prilej cravate negre și părăsesc amfiteatrele cu toții, în liniște, ca pentru o înmormîntare.

Pentru a șterge data de 24 martie din memoria studenților, forurile universitare portugheze au luat anul trecut inițiativa schimbării ei cu o alta, fixată la sfîrșitul lui ianuarie, purtînd denumirea „Ziua universitară"; această zi trebuia sărbătorită cît mai pompos și cît mai... ineficace. În consecință, toți studenții din Lisabona au fost atunci invitați în clădirea somptuoasă a rectoratului, unde se pregătise o adevărată ceremonie condusă de rector și arhiepiscopul capitalei: în sala împodobită cu hărțile teritoriilor „descoperite" de conchistatorii portughezi răsunau imnuri solemne. Cînd a răsunat însă glasul rectorului, care intenționa ca prin duhul blîndeții să anihileze orice intenție protestatară sau revendicativă, în sală s-a produs o rumoare crescîndă, culminînd cu strigătele: „Libertate!"

Ceremonia a eșuat; furioși, rectorul împreună cu arhiepiscopul s-au retras trimițînd în locul lor pe agenții P.I.D.E. care au operat arestări. Operație dificilă de data această, fiindcă studențimea solidară s-a opus, dar pînă la urmă, poliția politică a făcut uz de pistoale, și a arestat 80 de studenți. Peste cîtva timp, ei au apărut în fața tribunalelor, unde au susținut cu demnitate și curaj revendicările tineretului universitar. Ei au protestat totodată împotriva samavolniciilor la care i-a supus P.I.D.E. Jose Duarte a arătat că agenții poliției politice l-au amenințat că-l aruncă pe fereastră dacă nu semnează o declarație; Jorge Ribeiro a relatat că a fost bătut două zile la rînd; Carlos Marum n-a fost lăsat să doarmă opt zile și șapte nopți consecutiv, Amer Ahmado a fost forțat să stea nemișcat, „statuie", zeci de ore în șir.

Mișcarea studenților portughezi prezintă caracteristici bine definite: ea se desfășoară în condiții de extremă dificultate impuse de un regim dictatorial care posedă un aparat perfecționat de constrîngere. Cu ajutorul acestui aparat, care folosește cele mai diverse metode de persecuție — de la cele mai subtile pînă la cele mai barbare — se încearcă înăbușirea oricărei mișcări opoziționiste. Or, în universitățile portugheze tineretul înfruntînd amenințarea arestărilor, torturilor, a anilor lungi de închisoare, se împotrivește politicii salazariste luptînd cu curaj pentru realizarea obiectivelor sale:

1) libertăți democratice în universități, neintervenția P.I.D.E. în sediul facultăților, eliberarea studenților deținuți.

2) democratizarea învățămîntului, organizarea lui conform necesităților științei moderne.

3) autonomie universitară, organizarea asociațiilor libere studențești, coordonate și conduse de adevărați reprezentanți ai studenților portughezi.

Autoritățile de la Lisabona nu numai că nu vor să satisfacă aceste revendicări, dar reprimă pe exponenții lor, ordonă arestări masive și etichetează drept comuniști pe toți cei ce exprimă tendințe democratice.

În Portugalia, lichidarea opresiunii și cucerirea libertăților democratice a devenit o aspirație generală, obiectivul cel mai urgent al luptei maselor populare. Acestei aspirații i se alătură prin acțiunile sale curajoase studențimea progresistă din universitățile portugheze.

VIORICA TĂNĂSESCU

Retragerea lui Menzies

După ce a deținut mai bine de 16 ani funcția de prim-ministru al Australiei, Robert Menzies și-a prezentat săptămîna trecută demisia. Gestul nu a surprins pe nimeni, deoarece bătrînul ex-premier avusese grijă să facă aluzii la o atare posibilitate încă din iulie trecut; totodată, după cum informează ziariștii amatori de politică anecdotică, era evident că Menzies se pregătea să se retragă întrucît își cumpărase recent o vilă la Melbourne și declarase că va veni să locuiască aici după abandonarea reședinței de la Canberra a primilor miniștri.

Acum, după ce retragerea este un fapt împlinit, observatorii se străduiesc să determine, în primul rînd, cauzele ei, și în al doilea rînd, urmările posibile ale schimbării de gardă de la Canberra. Explicația oficială, potrivit căreia Menzies a demisionat din cauza vîrstei înaintate, nu e considerată satisfăcătoare. Fostul premier avea, e drept, 71 de ani, dar la anii aceștia mulți politicieni abia candidează pentru postul de președinți sau premieri. Adevăratele cauze — consideră o bună parte a presei — sînt nemulțumirile stîrnite în rîndurile populației de politica aservită intereselor imperialiste, pe de o parte, și fricțiunile din cadrul coaliției guvernamentale, pe de altă parte.

În timpul guvernării sale, Menzies a deschis larg porțile țării sale capitalului american, a intensificat colaborarea politico-militară cu S.U.A., luînd parte la organizarea blocului A.N.Z.U.S. și, ca urmare, a sporit an de an cheltuielile militare ale țării. Guvernul a adoptat programe „de apărare" care prevăd sporirea considerabilă a efectivelor forțelor armate australiene, a rezervelor de armament și echipament pentru acestea. În 1962—1963 cheltuielile militare ale Australiei au însumat peste 200 milioane de lire australiene anual; în 1964—1965 (anul financiar în Australia începe la 21 iulie), cifra a crescut la 300 milioane iar pentru anul financiar în curs (1965—1966) au fost alocate 382 milioane; în sfîrșit, pentru anul viitor sînt prevăzute 420 milioane lire.

În același timp guvernul Menzies s-a erijat într-un sprijinitor fervent al agresiunii americane în Vietnam. După cum remarcă „LE MONDE", fostul premier **„n-a ezitat să ia, recent, hotărîrea cea mai plină de consecințe din ultimii ani: trimiterea de trupe în Vietnam pentru a lupta alături de forțele americane".** Aceeași atitudine a avut-o Menzies și față de planurile anglo-americane de „revizuire a strategiei la Est de Suez". De aceea — scrie ziarul amintit — legînd tot mai strîns politica, economia și apărarea australiană de Washington, guvernul de la Canberra s-a străduit să devină „cel mai sigur aliat al anglo-saxonilor în Pacific și Oceanul Indian".

Probleme dificile i-au creat lui Menzies înfruntările din propria-i coaliție guvernamentală. Această coaliție este formată după cum se știe, din Partidul liberal, care deține 52 de locuri în parlament, și partidul agrarian, care deține 20 de locuri. Acest din urmă partid are ca lider pe John Mc Ewen care, ca și predecesorul său, este și deținătorul postului de vice-premier. Însă, în loc să accepte ministerul de finanțe, care este al doilea ca importanță în stat Mc Ewen a preferat să administreze Ministerul Comerțului. Și, deoarece la finanțe a fost instalat Harold Holt, presupusul delfin al lui Menzies, s-a creat în guvern o tensiune deosebită. Celelalte ministere au urmat exemplul primelor două. Ziarul „NEUE ZÜRCHER ZEITUNG" înfățișa următorul tablou: **„Ministerul Muncii, deținut de liberali, înaintează o lege care contestă eficacitatea Ministerului Comerțului. Ministerul Agriculturii, care aparține partidului agrarian, prin aplicarea unor sancțiuni lovește într-un număr de firme care au bune legături cu Ministerul de Finanțe. Ministerele pentru trafic aerian, teritorii, dezvoltare națională, de interne, transporturi, vamă etc., duc mici războaie unele împotriva celorlalte".**

Mitingurile, demonstrațiile, grevele cu care masele populare au ripostat politicii lui Menzies, ca și fricțiunile din cadrul coaliției, l-au făcut pe fostul premier să se gîndească cu îngrijorare la confruntările electorale din 1966. Retragerea „la timp" i s-a părut cea mai potrivită metodă de a se desprinde „onorabil" de greutățile pe care singur le crease.

Va izbuti oare noul premier, Harold Holt, să descurce conturile moștenite de la Menzies? Observatorii sînt de părere că răspunsul poate să se întrevadă în următoarele două luni, cînd noul guvern va trebui să răspundă cererilor Angliei și Statelor Unite referitoare la extinderea obligațiilor militare australiene în cadrul planurilor celor două state de „revizuire a strategiei" în această parte a lumii.

ION D. GOIA

Documente noi la „dosarul Ben Barka"

În seara zilei de joi, procurorul Republicii Franceze, Guy Chavanon, a dat publicității un comunicat, care confirmă faptul că banda de magnetofon găsită la domiciliul lui Georges Figon nu conține mult așteptata „confesiune" în afacerea răpirii liderului marocan Ben Barka ci proiectul unui scenariu de film.

Referitor la celelalte obiecte și documente confiscate de polițiști în urma perchiziționării apartamentului lui Figon, comunicatul precizează că au fost găsite o serie de hîrtii, majoritatea scrise de mîna acestuia. O parte dintre ele par a fi ciornele declarațiilor remise de Figon diferitelor ziare, după răpirea lui Ben Barka. „Sub rezerva verificării — se spune în comunicat — aceste manuscrise vor putea dovedi caracterul autentic al unora dintre declarațiile lui Figon, iar pe de altă parte, vor putea infirma multe altele".

În comunicat se arată că Figon era în posesia a două legitimații de identitate false, iar pașaportul său avea viza pentru o călătorie efectuată în Maroc la sfîrșitul anului 1964.

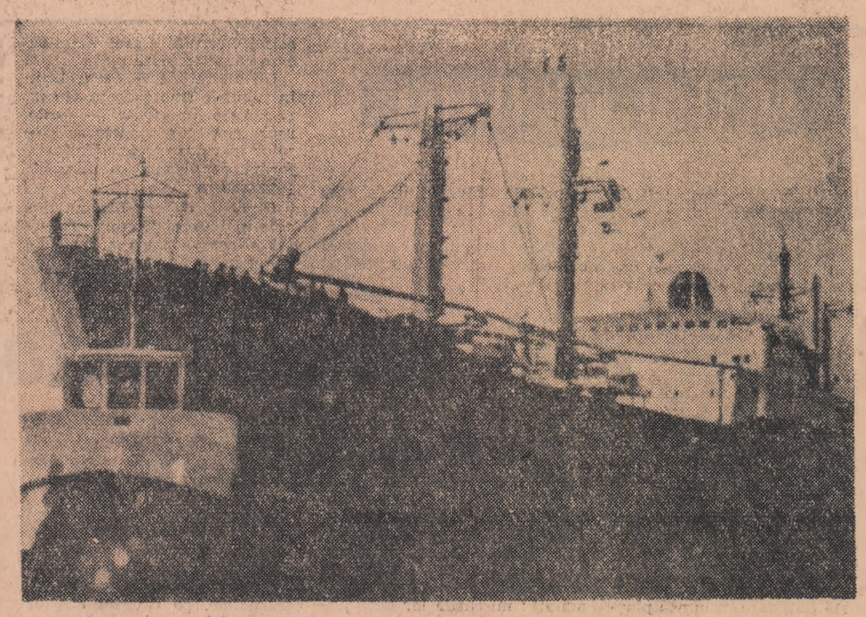

FRANȚA. — Nava „Liming", aparținînd flotei comerciale a R. P. Chineze, în cursul unei escale în portul Marsilia

ROMA: Criza de guvern se menține

La șapte zile după declanșarea crizei de guvern, în Italia situația politică continuă să rămînă nelămurită. Pînă în prezent, singura realizare o constituie faptul că președintele republicii, Saragat, a încredințat fostului prim-ministru Moro sarcina de a forma noul cabinet.

Între timp continuă să se desfășoare reuniuni separate ale direcțiunilor și grupărilor parlamentare ale celor patru partide, care s-au angajat să formeze noua coaliție (democrat-creștin, socialist, social-democrat și republican).

Lucrările ședinței Direcțiunii Partidului democrat-creștin, care s-au deschis miercuri, continuă să dezbată probleme ridicate de formarea noului guvern și de necesitatea intrării în acesta a reprezentanților cît mai multor curente ale partidului. Discuțiile contradictorii în problema unificării curentelor partidului demonstrează dificultățile pe care le întîmpină secretarul P.D.C., Rumor, tocmai în încercările de a „pune la punct programul și participarea reprezentanților diferitelor curente ale partidului la noul guvern". Principalele neînțelegeri se manifestă între curentele de centru-dreapta (îndeosebi grupul fostului prim-ministru, Mario Scelba) și grupările de stînga (curentul „Nuove Cronache" al lui Fanfani și „sindicaliștii"). Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor, Arnaldo Forlani, secretar adjunct al partidului și membru al curentului fanfanian, a afirmat necesitatea modificării programului guvernului precedent de centru-stînga, acordîndu-se prioritate planului de dezvoltare economică.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".